

Załącznik

do Uchwały Nr XXXIV/213/21

Rady Gminy Kwidzyn

z dnia 14 grudnia 2021r.

GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ
OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2022 – 2024

Spis treści

I. WSTĘP	3
II. PODSTAWA PRAWNA.....	9
III. ANALIZA ZASOBÓW GMINY W OBSZARZE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ..	10
IV. DIAGNOZA.....	12
IV.1. DANE JEDNOSTEK LOKALNEGO SYSTEMU	12
IV.2. BADANIE ANKIETOWE W PLACÓWKACH OŚWIATOWYCH.....	19
IV.3. WNIOSKI:	30
V. ANALIZA SWOT ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE	31
VI. ZAŁOŻENIA PROGRAMU	33
VII. CELE STRATEGICZNE I CELE OPERACYJNE PROGRAMU	35
VIII. MONITOROWANIE I OCENA REALIZACJI PROGRAMU	44
IX. FINANSOWANIE PROGRAMU	44

I. WSTĘP

Przeciwdziałanie przemocy pozostaje jednym z ważniejszych zadań dla gminy Kwidzyn. Przemoc jest tematem niezwykle drażliwym i z uwagi na swój charakter - intymnym, co utrudnia osobom jej doświadczającym otwieranie się i sygnalizowanie występowania problemu, a to z kolei uniemożliwia otrzymanie adekwatnej pomocy.

Z dotychczasowych analiz wynika, że to kobiety częściej są ofiarami przemocy, a mężczyźni jej sprawcami. Jej ofiarami padają również dzieci, a w ostatnim czasie nasila się zjawisko przemocy wobec seniorów i innych osób zależnych, w tym z niepełnosprawnościami. Konsekwencje przemocy są wielowymiarowe, mogą być rozłożone w czasie, co prowadzić może np. do trudności z nawiązywaniem więzi, lęków, nerwic i szeregu innych zaburzeń.

Definicja opublikowana na stronie <http://www.niebieskalinia.info/>, za ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, wskazuje, że „**przemoc to intencjonalne działanie lub zaniechanie jednej osoby wobec drugiej, które wykorzystując przewagę sił narusza prawa i dobra osobiste jednostki, powoduje cierpienia i szkody.**”

Osoba stosująca przemoc to sprawca, doznająca jej zaś - to ofiara. Ofiara najczęściej jest od sprawcy słabsza i/lub zależna, a jej możliwości samoobrony są z różnych względów ograniczone. Zazwyczaj role te są stałe, jednak w niektórych przypadkach przenikają się lub działają zamiennie (por. trójkąt Karpmana).

Przemoc domową obserwujemy wtedy, kiedy czyny naruszające prawa i dobra osobiste zachodzą wobec osoby najbliższej, w środowisku rodzinnym. Przemoc może przybrać różne formy, np.:

- **fizyczną** - naruszenie nietykalności cielesnej (np. bicie, również za pomocą przedmiotów, klapsy, popychanie, szarpanie, kopanie, podszczypywanie itp. działania wywołujące fizyczny ból, ale również tj. opluwanie, wyrzucenie z domu, izolacja poprzez zamykanie w pokoju czy piwnicy, ograniczenie dostępu do jedzenia, wody czy prywatności);
- **psychiczną** - naruszenie godności osobistej, prowadzące często do obniżenia samooceny i wypaczenia obrazu siebie ofiary (np. wyzywanie, obrażanie, poniżanie, upokarzanie, narzucanie swoich poglądów, ciągła krytyka, wyśmiewanie poglądów itp.);
- **seksualną** - naruszenie intymności (np. wymuszanie stosunku lub niechcianych praktyk seksualnych, seksualizacja, niechciane gesty o charakterze seksualnym, obnażanie się lub zmuszanie do obnażania, podglądanie, zmuszanie do oglądania pornografii lub realnych aktów seksualnych itp.);
- **ekonomiczną** - naruszenie własności (np. zabranianie podjęcia pracy zarobkowej, wydzielanie pieniędzy, zabieranie pieniędzy zarobionych, okradanie z innych dóbr, zmuszanie do zaciągania kredytów, nie oddawanie pożyczek itp.)

- **zaniedbanie** - naruszenie obowiązku opieki ze strony osób bliskich i do opieki zobowiązanych poprzez deprywację podstawowych potrzeb fizycznych (pozbawianie schronienia, ubrania, posiłków czy dostępu do wody) i emocjonalnych.

Częstym zjawiskiem jest przenikanie się wyżej wymienionych form przemocy, co nieomal zawsze dzieje się w przypadku przemocy w rodzinie. Najczęściej jest ona demonstracją siły agresora i służy podporządkowaniu pozostałych osób za pomocą różnych sposobów

Przemoc w rodzinie zazwyczaj odbywa się w pewnym cyklu, w którym wyróżniamy następujące po sobie fazy:

- faza narastania napięcia,
- faza ostrej przemocy,
- faza „miesiąca miodowego”- wyciszenie, działania przeprasające, mające zadośćuczynić wyrządzoną krzywdę.

Powtarzający się cykl przemocy często prowadzi do zjawiska **wyuczonej bezradności**, czyli poczucia ofiary, że żadne jej działania nie sprawią, że przemoc przestanie występować. Ofiary dodatkowo często żyją w (narzuconym samym sobie lub przez sprawcę) poczuciu winy i wykształcają szereg mechanizmów przystosowawczych.

Według Kodeksu Karnego **przestępstwem z użyciem przemocy** w rozumieniu art. 41a § 1 KK jest każde przestępstwo, które faktycznie popełnione zostało z użyciem przemocy, przy czym użyte w tym przepisie słowo „przemoc” obejmuje zarówno przemoc fizyczną, jak i psychiczną.

Przemoc domowa jest przestępstwem. Przestępstwo to znane jest w polskim kodeksie karnym jako przestępstwo **znęcania się** nad rodziną, określone w **art. 207 Kodeksu Karnego**:

„1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

1a. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek, stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Jeżeli czyn określony w § 1 lub 1a połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1–2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”

Znęcanie się należy do przestępstw ściganych z urzędu, czyli organy ścigania są zobowiązane do wszczęcia postępowania, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że doszło do przestępstwa. Do wszczęcia postępowania nie jest więc wymagana skarga osoby pokrzywdzonej. O uszczerbku na zdrowiu mówią zaś artykuły 156 i 157 KK.

Ponadto, zgodnie z **art. 190 Kodeksu karnego**, już same **groźby** popełnienia przestępstwa na szkodę osoby, której dotyczą lub szkodę osoby najbliższej, są przestępstwem, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona.

Kodeks postępowania karnego w **art. 304 § 1** określa, że każdy kto dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu ma **społeczny obowiązek** zawiadomić o tym prokuratora lub policję. Jest to moralny obowiązek każdego praworządnego człowieka. Za nie zgłoszenie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa nie grozi żadna kara, za wyjątkiem wyraźnie prawem przewidzianych szczególnych sytuacji.

Warto też zaznaczyć, że także polska **Konstytucja zabrania stosowania kar cielesnych** (art. 40). Oznacza to, że przystawiony „klaps” również traktowany jest jako przemoc. Ponadto od 2010 roku obowiązuje całkowity zakaz stosowania kar cielesnych w wychowaniu w rodzinie. Zakaz ten wprowadziła nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (art. 96(1) kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

W stosunku do sprawcy przestępstwa z użyciem przemocy przeciwko osobie najbliższej sąd może **orzec zakaz zbliżania** się do pokrzywdzonych (wprowadzony do kodeksu karnego nowelizacją ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie). Może być on połączony z obowiązkiem zgłaszania się do Policji lub innego wyznaczonego organu w określonych odstępach czasu, a zakaz zbliżania się do określonych osób – również kontrolowany w systemie dozoru elektronicznego. Sąd, orzekając o zakazie zbliżania się, może określić odległość, na jaką oskarżony może zbliżać się do pokrzywdzonych. Jeżeli sprawca nie zastosuje się do nałożonego przez sąd zakazu, grozi mu kara do 3 lat pozbawienia wolności. Przy orzekaniu omawianego środka sąd przesyła odpis wyroku jednostce Policji. Powierza również nadzór nad wykonywaniem zakazu zawodowemu kuratorowi sądowemu.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa **zadania** w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, zasady postępowania wobec osób dotkniętych przemocą w rodzinie oraz osób stosujących przemoc w rodzinie. Osobie dotkniętej przemocą w rodzinie udziela się bezpłatnej pomocy, w szczególności w formie poradnictwa medycznego, psychologicznego, prawnego, socjalnego, zawodowego i rodzinnego, a także interwencji kryzysowej, ochrony przed dalszym krzywdzeniem, zapewnienia bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, badania lekarskiego oraz zapewnienia, w określonych przypadkach, osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, pomocy w uzyskaniu mieszkania. Zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie są realizowane zarówno przez organy administracji rządowej, jak i jednostki samorządu terytorialnego. Organy administracji rządowej i samorządowej współdziałają z organizacjami pozarządowymi oraz kościołami i związkami wyznaniowymi w zakresie udzielania pomocy osobom dotkniętym przemocą, oddziaływania na osoby stosujące przemoc oraz podnoszenia świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy w rodzinie.

Jednostki samorządu terytorialnego opracowują i realizują omawiane programy zgodnie z przepisami ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, przy czym art. 6 ust. 1 zawiera odesłanie do zasad określonych w przepisach dwóch innych ustaw: ustawy

z 12.03.2004 r. o pomocy społecznej oraz ustawy z 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Zadania dotyczące przeciwdziałania przemocy domowej, na mocy ustawy o wychowaniu

w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, stanowią swoisty element polityki społecznej kształtowanej w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi (art. 2 ust. 1 pkt 7). W art. 4(1) ust. 1 pkt 2 u.w.t. do zadań własnych gmin zalicza się w szczególności udzielanie rodzinom,

w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie – w ramach prowadzonych działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu.

Kluczową rolę w przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie odgrywa gmina. Jej obowiązkiem jest w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

W ramach tego obowiązku do gminy należy **opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie**.

Ważnym zadaniem gminy w tym zakresie jest również udzielanie wsparcia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, zwłaszcza poprzez zapewnienie im miejsc w ośrodkach wsparcia oraz prowadzenie różnego rodzaju poradnictwa i podejmowanie działań interwencyjnych.

Nie mniej istotnym zadaniem gminy jest także współpraca z innymi podmiotami na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

W art. 9 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie ustawodawca wprowadził zobowiązanie wszystkie jednostki samorządu terytorialnego do współdziałania z organizacjami pozarządowymi oraz kościołami i związkami wyznaniowymi, tylko gminie jednak przekazuje kompetencje do tworzenia **zespołów interdyscyplinarnych** (art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Za realizację programów służących przeciwdziałaniu przemocy domowej odpowiada organ wykonawczy danej jednostki samorządu terytorialnego. Należy jednak zaznaczyć, że zadania wskazane w programach, zależnie od zakładanych celów, mogą być podejmowane przez różne **podmioty**. Oprócz organów samorządu terytorialnego, najczęściej są nimi: jednostki pomocy społecznej, szkoły i inne placówki oświatowe, placówki służby zdrowia, policja, straż miejska, kuratorzy, prokuratorzy, gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych, specjaliści do spraw uzależnień, organizacje pozarządowe, kościoły i związki wyznaniowe, także lokalne czy regionalne media. Tylko w przypadku gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar tej przemocy ustawodawca wyraźnie wskazał w art. 9b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, że działania określone w gminnym programie

realizuje Zespół Interdyscyplinarny.

Podjęcie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „**Niebieskie Karty**” i nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie.

Lokalny system przeciwdziałania przemocy w rodzinie składa się z:

- zasobów instytucjonalnych - stanowiących zespół instytucji i organizacji zajmujących się problemem przemocy w rodzinie, wraz z ich potencjałem organizacyjnym,
- zasobów ludzkich - obejmujących specjalistów z różnych dziedzin, by zapewnić jak najszersze i najbardziej adekwatne do danego przypadku wsparcie,
- instrumentów pomocowych oraz sieci wsparcia,
- zespołu interdyscyplinarnego,
- diagnozy skali problemu przemocy w środowisku lokalnym,
- przedmiotowego Programu.

Założenia Programu koncentrują się na uwrażliwianiu mieszkańców Gminy Kwidzyn na problem przemocy i zwracania nań ich uwagi, a także uświadamianiu ich w tym zakresie. Program stymuluje też w mieszkańcach postawy promujące wartości rodzinne oraz uczy rozładowywania emocji w sposób bezpieczny i społecznie akceptowany, promując tym samym styl życia bez przemocy.

Program opiera się głównie na analizie danych o incydentach przemocy w rodzinie, jakich dostarczają instytucje działające na terenie Gminy Kwidzyn, tj. np. placówki oświatowe, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Policja, Prokuratura czy Sąd.

Program na podstawie analizy skali występowania problemu przemocy w rodzinie na terenie Gminy Kwidzyn formułuje cele i zadania dla służb i instytucji działających w służbie mieszkańcom gminy. Określa działania konieczne do podjęcia w zakresie polityki i edukacji, a także zasadność podjęcia interwencji w przypadku ujawnienia przypadku występowania takiego zjawiska. Wskazuje również na konieczność zapewnienia pomocy i ochrony ofiarom przemocy domowej. Typuje także określone instytucje, odpowiedzialne za realizację działań profilaktycznych oraz pomocowych.

Program obejmuje: działania profilaktyczne, działania interwencyjne, oddziaływania długoterminowe, m.in. postinterwencyjne, działania mające na celu współpracę podmiotów i instytucji celem poprawy funkcjonowania programu, podwyższanie kompetencji kadry systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Konieczność realizacji Programu wynika z:

- obowiązku ustawowego wynikającego z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r., wymagającego od gmin opracowania gminnego

- programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
- szeregu innych aktów prawa krajowego i lokalnego wymienionych w dalszej części niniejszego opracowania,
 - propagowania modelu rodziny wolnej od przemocy,
 - troski o dobro dzieci, młodzieży i innych osób zależnych uwikłanych w przemoc w rodzinie,
 - obowiązku sukcesywnego podnoszenia skuteczności działań systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
 - zintegrowania działań wspierających przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.

Odbiorcami Programu są:

- osoby doświadczające przemocy w rodzinie, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci, młodzieży i innych osób zależnych,
- sprawcy przemocy w rodzinie/osoby podejrzane o jej stosowanie,
- świadkowie przemocy w rodzinie,
- osoby/instytucje zaangażowane w świadczenie usług oraz pomocy rodzinom zmagającym się z problemem przemocy oraz zaangażowane w działania mające na celu przeciwdziałanie przemocy w rodzinie,
- rodziny zagrożone przemocą domową,
- przedstawiciele władz samorządowych i społeczności lokalnej Gminy Kwidzyn.

W realizację Programu i podejmowanie działań służących stworzeniu gminnego systemu przeciwdziałania Przemocy włączyeni są w szczególności:

- Wójt Gminy Kwidzyn,
- Inspektor ds. społecznych,
- radni Gminy Kwidzyn,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kwidzynie,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kwidzynie,
- Komenda Powiatowa Policji w Kwidzynie,
- Prokuratura i Sąd Rejonowy w Kwidzynie wraz z Zespołem Kuratorów Sądowych,
- Zespół Interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn,
- przedszkola oraz szkoły podstawowe funkcjonujące na terenie Gminy Kwidzyn,
- Gminny Ośrodek Kultury w Kwidzynie,
- Biblioteka Publiczna Gminy Kwidzyn wraz z filiami,
- świetlice kulturalno- oświatowe, kościoły, organizacje pozarządowe,
- osoby fizyczne i społeczność lokalna poszczególnych sołectw.

II. PODSTAWA PRAWNA

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Gminy Kwidzyn jest komplementarny z obowiązującymi krajowymi i lokalnymi dokumentami strategicznymi, tj.:

- Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na rok 2021 przyjęty Uchwałą Nr 16 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 2021 roku (M.P. z 2021, poz. 235);

- ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2021, poz. 1249);
- ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2021, poz. 1119.);
- ustawa z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz.U. z 2021, poz. 2268, ze zm.);
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2020, poz. 2050, ze zm.);
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks karny (Dz. U. z 2020, poz. 1444, ze zm.);
- ustawa z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1359);
- ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. z 2018, poz. 969);

- uchwała Nr XIV/82/19 Rady Gminy Kwidzyn z dnia 28 listopada 2019 roku w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Kwidzyn oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania;

- uchwała Nr XXV/161/21 Rady Gminy Kwidzyn z dnia 18 lutego 2021 roku w sprawie przyjęcia Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2021 – 2025;

- uchwała Nr XXIV/151/21 Rady Gminy Kwidzyn z dnia 29 grudnia 2020 roku w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2021;

- uchwała Nr XXVI/170/21 Rady Gminy Kwidzyn z dnia 18 marca 2021 roku o zmianie uchwały w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na rok 2021.

III. ANALIZA ZASOBÓW GMINY W OBSZARZE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE

Gmina Kwidzyn celem realizacji Programu oraz budowania gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie dysponuje zasobami zarówno kadrowymi jak i instytucjonalnymi.

Zasoby kadrowe:

- inspektor ds. społecznych,
- członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Kwidzyn,
- wykwalifikowana kadra pedagogiczna z placówek oświatowych funkcjonujących na terenie Gminy Kwidzyn (dyrektorzy szkół, nauczyciele, pedagodzy szkolni, psychologdy),
- kierownik i pracownicy socjalni Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kwidzynie,
- dzielnicowi Komendy Powiatowej Policji w Kwidzynie obejmujący swoich działaniem Gminę Kwidzyn,
- kuratorzy sądowi,
- lekarze i pielęgniarki środowiskowe,
- instruktorzy kultury w świetlicach kulturalno- oświatowych, radni i sołtysi.

Zasoby instytucjonalne:

- Zespół Interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kwidzynie,
- Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Kwidzynie,
- Przychodnia Leczenia Uzależnień w Kwidzynie,
- Komenda Powiatowa Policji w Kwidzynie,
- Prokuratura Rejonowa w Kwidzynie,
- Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”,
- Fundacja „Życ Zgodnie”,
- Stowarzyszenie Klub Abstynenta w Kwidzynie,
- Szkoła Podstawowa w Liczu,
- Szkoła Podstawowa w Nowym Dworze,
- Szkoła Podstawowa w Janowie,
- Szkoła Podstawowa w Korzeniewie,
- Szkoła Podstawowa w Rakowcu,
- Szkoła Podstawowa w Tychnowach,
- Przedszkole w Korzeniewie,
- Niepubliczne Przedszkole „Słoneczko” w Marezie,
- Niepubliczne Przedszkole „Gama” w Rakowcu,
- Gminny Ośrodek Kultury w Kwidzynie,
- Niepubliczne Zakłady Opieki Zdrowotnej w Tychnowach, Pastwie i Rakowcu,
- 14 świetlic kulturalno – oświatowych,

- Biblioteka Publiczna Gminy Kwidzyn w Marezie wraz z filiami w Korzeniewie, Rakowcu, Janowie i Tychnowach.

Zespół Interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn działa w myśl art. 9a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r. Zrzesza on następujących przedstawicieli instytucji oraz organizacji pozarządowych, łączących swoje siły ku pomocy osobom oraz rodzinom, które doznają przemocy:

- 1) Inspektora ds. społecznych,
- 2) przedstawicieli Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kwidzynie,
- 3) Przewodniczącego Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Kwidzynie,
- 4) przedstawiciela Komendy Powiatowej Policji w Kwidzynie,
- 5) przedstawicieli oświaty ze szkół podstawowych z terenu gminy Kwidzyn,
- 6) przedstawiciela służby zdrowia,
- 7) przedstawiciela organizacji pozarządowych, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- 8) kuratora sądowy.

Jednym z zadań Zespołu Interdyscyplinarnego jest powoływanie grup roboczych do prowadzenia procedury Niebieskiej Karty. Grupy Robocze opracowują i w dalszej kolejności realizują plan pomocy wraz z jej zindywidualizowaniem i dostosowaniem do każdego przypadku wystąpienia przemocy w rodzinie, monitorują sytuację rodzin dotkniętych zjawiskiem przemocy, dokumentują dotychczas podjęte wobec owych rodzin działania wraz z ich efektami.

Zgodnie z ustawą Zespół Interdyscyplinarny realizuje działania określone w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie. Zadaniem Zespołu Interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań podmiotów oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności przez:

- 1) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie;
- 2) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku;
- 3) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie;
- 4) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;
- 5) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

IV. DIAGNOZA

Diagnoza zawiera informacje dotyczące zjawiska przemocy w rodzinie udostępnione przez jednostki, instytucje, służby i organizacje pozarządowe działające na terenie Gminy Kwidzyn. Udostępnione przez ww. podmioty dane dotyczące np. konkretnych sytuacji występowania przemocy w rodzinie pozwalają na ocenę skali zjawiska. Z uwagi jednak na fakt, że zgłaszane sytuacje są jedynie ułamkiem wśród wszystkich sytuacji występowania problemu przemocy domowej, niemożliwa jest pełna i rzetelna ocena występowania tegoż zjawiska. Na zarejestrowanie przemocy pozwala jedynie zgłoszenie ze strony ofiary lub widoczne skutki w postaci śladów na ciele w przypadku przemocy fizycznej lub też bardziej subtelnych objawów, jak np. depresja, problemy psychiczne czy poznawcze albo niedożywienie w przypadku przemocy psychicznej i zaniedbania.

IV.1. DANE JEDNOSTEK LOKALNEGO SYSTEMU

Diagnozę przeprowadzono w oparciu o dane pochodzące z jednostek, służb, organizacji pozarządowych funkcjonujących na terenie Gminy Kwidzyn, nie bez znaczenia okazały się też ankiety przeprowadzone w szkołach.

Ocena skali zjawiska opiera się o studia przypadków oraz dane statystyczne pochodzące głównie od służb, których zadaniem jest między innymi reakcja na sytuacje przemocy w rodzinie oraz jej konsekwencje.

Procedura Niebieskie Karty wszczynana jest przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych, pomocy społecznej, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów alkoholowych, Policji, oświaty czy ochrony zdrowia- w przypadku podejrzenia stosowania przemocy wobec danej osoby (np. dziecka). Liczba zakładanych Niebieskich Kart w Gminie Kwidzyn jest stabilna, przez ostatnie 2 lata pozostaje na podobnym poziomie. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” wprowadziło do procedury cztery rodzaje kart: A, B, C i D.

Niebieska Karta A wypełniana jest przez instytucje w przypadku podjęcia uzasadnionego podejrzenia występowania przemocy w danej rodzinie. Jej wypełnienie rozpoczyna wszczęcie procedury przeciwdziałania przemocy. Zawiera ona dane ofiary, jak i wskazywanego sprawcy, ich adresy, a także tabelę wyszczególniającą formy przemocy, jakiej doznała dana osoba oraz dane ewentualnych świadków przemocy. Formularz zawiera też szereg pytań pomocniczych dotyczących np. czasu doznawania przemocy, zażywania przez sprawcę środków psychoaktywnych czy jego wcześniejszej karalności. Znajdują się w niej dane rodziny, informacje na temat stanu zdrowia ofiar/y przemocy oraz działania podjęte w ramach interwencji.

Niebieska Karta B jest to pisemna informacja, którą przekazuje się podczas spisania Niebieskiej Karty a osobie doznającej przemocy. Druk zawiera pouczenie o tym, czym jest przemoc w rodzinie, kto może być ofiarą przemocy w rodzinie, jakie istnieją formy przemocy, obowiązkach Policjanta w sytuacji stania się świadkiem przemocy, obowiązkach prokuratora, przytacza przepisy prawa, zawierające zachowania zakazane.

Niebieska Karta C to druk wypełniany przez członków Zespołu Interdyscyplinarnego ds. przemocy w rodzinie lub grupę roboczą działającą w jego ramach. Wypełniony druk

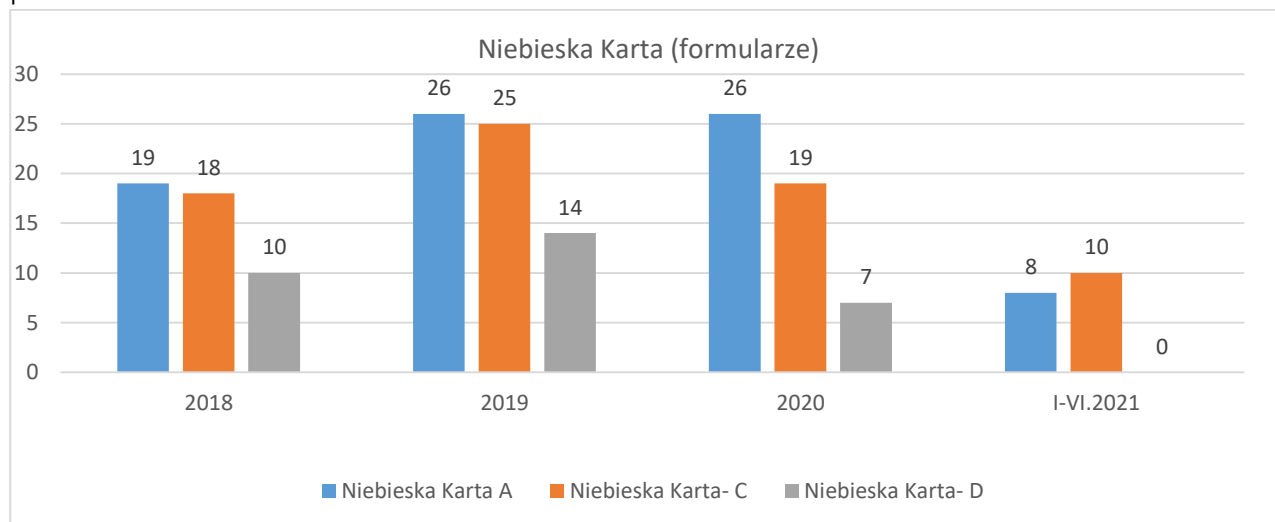
zawiera dane osoby pokrzywdzonej i stosującej przemoc, opis sytuacji rodzinnej, zawodowej, ekonomicznej, mieszkaniowej, zdrowotnej, sytuację dzieci. Formułowany jest indywidualny plan pomocy dla osoby doznającej przemocy, wyszczególniający działania instytucji pomocowych. Znajdują się tam też informacje o częstotliwości kontroli danej rodziny pod względem występowania zjawiska przemocy oraz w ostatniej części weryfikację indywidualnego planu pomocy.

Niebieska Karta D jest wypełniana również przez instytucje, a zawiera informacje na temat sprawcy przemocy w rodzinie. Wypełnia się go na posiedzeniu, na którym również jest on obecny lub też w sytuacji kontaktu z tą osobą jeśli nie zjawia się ona na posiedzeniach Zespołu. Zawiera on opis działań względem osoby stosującej przemoc i częstość okresowej oceny sytuacji osoby.

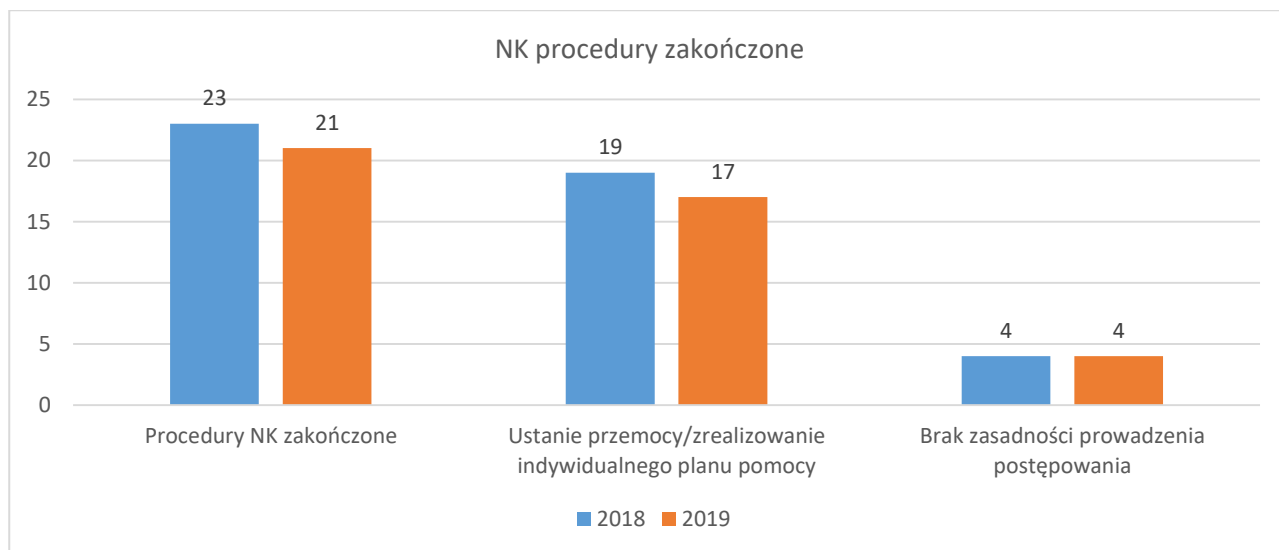
Poniższa tabela obrazuje **liczbę formularzy NK w kolejnych latach**:

Niebieska Karta A	2018	2019	2020	I-VI.2021
Ogólnie	19	26	26	8
Komenda Powiatowa Policji	14	19	24	6
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej	2	7	2	2
Placówki oświatowe	2	0	0	0
Przychodnia Leczenia Uzależnień	1	0	0	0
Niebieska Karta- C	18	25	19	10
Niebieska Karta- D	10	14	7	0

Najwięcej formularzy Niebieska Karta A wypełnianych jest rokrocznie przez funkcjonariuszy Policji, jedynie kilka z nich wypełniał Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej oraz placówki oświatowe. Liczba NK A wzrosła w roku 2019, a w 2020 r. pozostawała na tym samym poziomie.

Najliczniejszymi z wypełnianych pozostają formularze A, nieco mniej zanotowano formularzy B oraz C. Liczba formularzy osiągnęła swój pik w roku 2019.

Liczba zakończonych postępowań NK nieznacznie spada, najwięcej z nich zakończyło się z powodu ustania przemocy w rodzinie i zrealizowania ustalonego indywidualnie planu pomocy. W 4 przypadkach w obu badanych okresach nie stwierdzono zasadności dalszego prowadzenia postępowania.

Działania	2018	2019
Zawiadomienie Prokuratury Rejonowej	3	1
Wnioski do Sądu Rodzinnego	1	0
Wniosek do GKRPA o leczenie odwykowe	1	1

W działaniach mających na celu zapobieganie przemocy w rodzinie uczestniczą też dzielnicowi, Prokuratura Rejonowa i Sąd Rejonowy.

Zespół interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn podejmuje swoje działania niezwłocznie po otrzymaniu formularza Niebieska Karta. Może on tworzyć **Grupy Robocze**, mające na celu rozwiązywanie problemów związanych z wystąpieniem zjawiska przemocy w rodzinie, z zachowaniem ich indywidualizacji. Po powzięciu uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy w rodzinie przedstawiciel odpowiedniej służby wypełnia formularz Niebieska Karta A.

Zadania Grup Roboczych obejmują:

- opracowanie i realizację planu pomocy w indywidualnym przypadku wystąpienia przemocy w rodzinie,
- stałe monitorowanie sytuacji owych rodzin,
- dokumentację działań podejmowanych wobec nich oraz ich efektów,
- stałe podnoszenie kwalifikacji członków grup poprzez odpowiednie szkolenia.

Poniższa tabela przedstawi **działalność Zespołu Interdyscyplinarnego** w poszczególnych latach:

Opis	2018	2019	2020	I-VI 2021
Liczba realizowanych gminnych programów przeciwdziałania przemocy w rodzinie	1	1	1	1
Liczba działających Zespołów Interdyscyplinarnych (ZI)	1	1	1	1
Liczba posiedzeń ZI	13	22	18	8
Liczba powołanych Grup Roboczych (GR)	17	23	23	8
Liczba spotkań GR	89	122	85	43

Liczba działających Zespołów Interdyscyplinarnych na przestrzeni badanych lat pozostaje stabilna, liczba ich posiedzeń rośnie i osiąga punkt szczytowy w roku 2019, by potem spaść. W pierwszym półroczu 2021 r. zanotowano 8 spotkań.

Liczba powołanych grup roboczych również w 2019 r. wzrasta, by potem obniżyć się. Podobną tendencję wykazuje liczba spotkań, kształtująca się na poziomie ok 80/rocznie oprócz roku 2019, kiedy było ich o ok. połowę więcej.

	2018	2019	2020
Liczba osób objętych pomocą GR			
<i>w tym</i>	79	100	97
<i>kobiet</i>	28	31	31
<i>mężczyzn</i>	25	35	35
<i>dzieci</i>	26	34	31
łącznie osoby niepełnosprawne	5	10	5
niepełnosprawne dzieci	0	0	0
łącznie osoby starsze	6	12	8

Liczba osób objętych pomocą Grup Roboczych od roku 2019 utrzymuje się na stabilnym poziomie, liczba kobiet, mężczyzn i dzieci jest podobna. Wobec osób z niepełnosprawnością można zaobserwować w roku 2019 skok o 100%, by w roku 2020 ich liczba wróciła do poziomu z roku 2018. Nie zaobserwowano stosowania przemocy wobec dzieci z niepełnosprawnością. Niepokoi natomiast liczba osób starszych objętych działaniami Grup, która dwukrotnie zwiększyła się w latach 2018/2019.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kwidzynie zapewnia pomoc rodzinom dotkniętym problemem przemocy domowej, udziela poradnictwa socjalnego, zabezpiecza asystenta rodziny oraz dba o zabezpieczenie potrzeb socjalnych poprzez pomoc finansową w postaci np. zasiłków. Zadaniem pracowników socjalnych jest udzielanie wsparcia osobom doznającym przemocy, wzmacnianie pozytywnych zachowań członków takich rodzin, w szczególności tych prowadzących do prawidłowego wypełniania ról społecznych,

motywowanie do akceptowanych społecznie działań skutkujących rozwiązaniem problemów. Kształtowanie postaw społecznych i zachowań wolnych od krzywdzenia innych jest w tym przypadku priorytetem asystenta rodziny, który buduje też i wzmacnia pozytywne wzorce wychowawcze i partnerskie w rodzinach.

W GOPS działa też psycholog, którego zadaniem jest zapewnianie specjalistycznej pomocy osobom z rodzin dotkniętych problemem przemocy w rodzinie.

System ochrony dzieci przed przemocą	2018	2019	2020
Liczba dzieci umieszczonych interwencyjnie w pieczy zastępczej z powodu bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia w związku z przemocą w rodzinie	0	0	0
Liczba dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej w związku z zagrożeniem przemocy w rodzinie lub z podejrzeniem występowania/stosowania przemocy w rodzinie (postanowienie sądowe)	3	4	2

Liczba dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej z powodu stosowania przemocy w rodzinach zamieszkałych na terenie Gminy Kwidzyn pozostaje stabilna. Mamy tu do czynienia z jednostkowymi przypadkami i niewielkimi liczbami.

Dane Policji na temat interwencji przedstawiają się natomiast następująco:

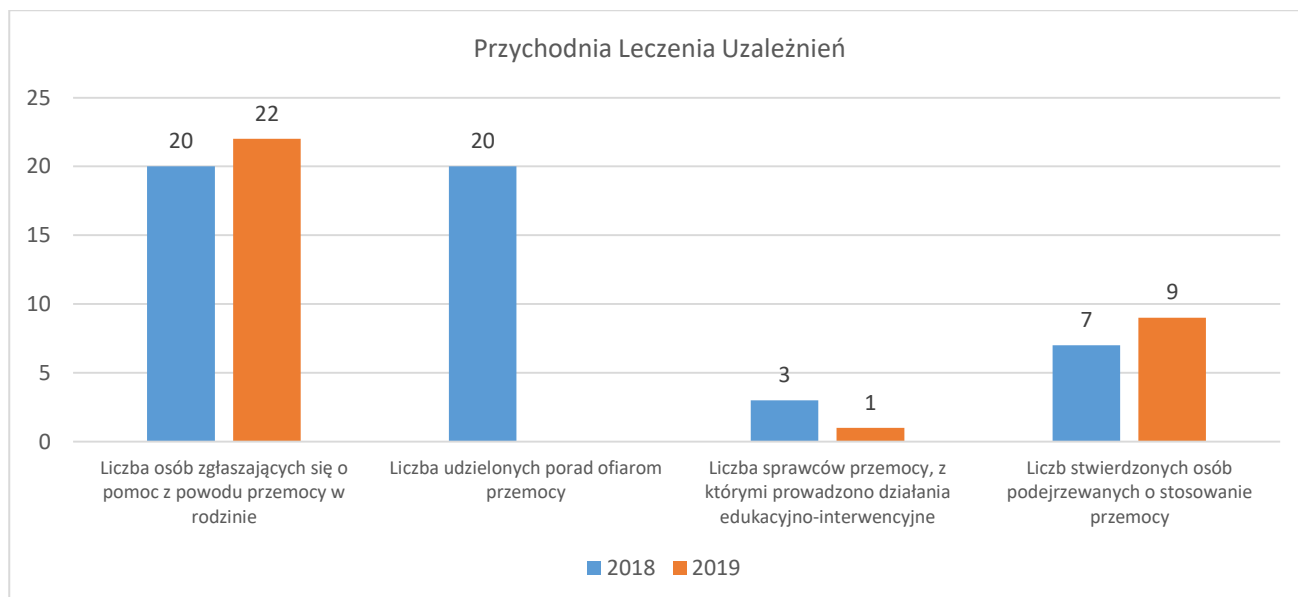
Interwencje domowe Policji	2018	2019
Liczba osób doznających przemocy domowej -ogółem	19	19
w tym		
<i>kobiet</i>	14	14
<i>mężczyzn</i>	2	5
<i>małoletni do lat 18</i>	3	4
Liczba osób stosujących przemoc domową - ogółem	15	21
w tym:		
<i>kobiet</i>	0	3
<i>mężczyzn</i>	15	18
<i>nieletni</i>	0	0

W obu badanych rocznikach **Policja** zanotowała podczas interwencji taką samą liczbę ofiar przemocy (19), większość z nich to kobiety (14).

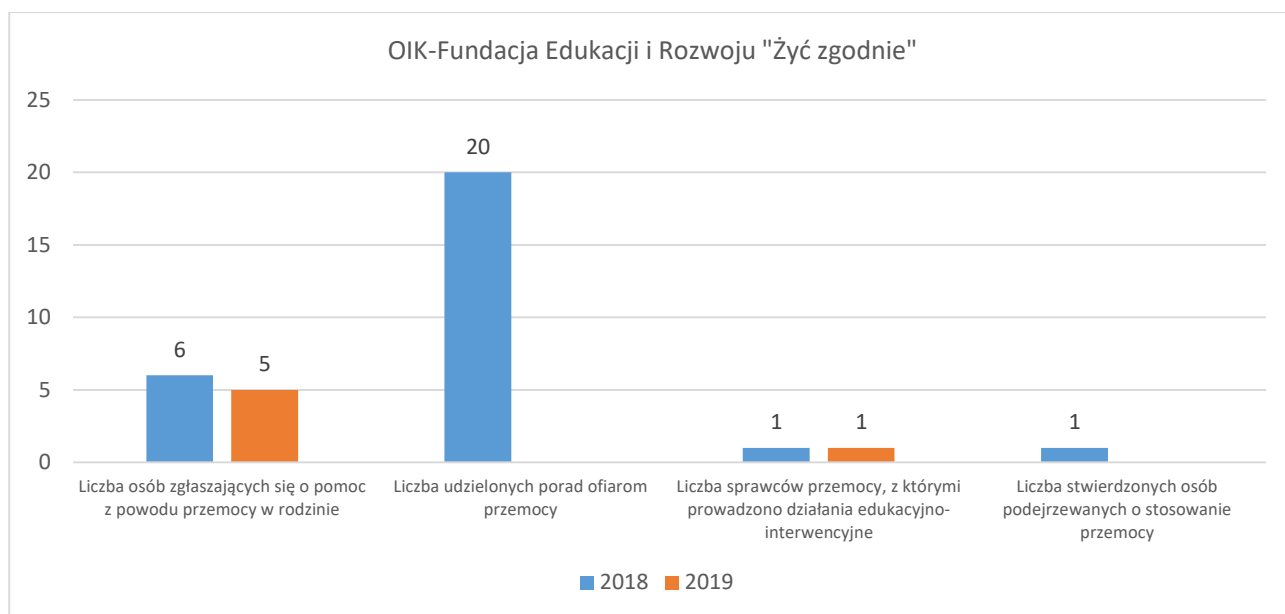
Wśród sprawców przemocy domowej prym wiodą mężczyźni, w 2019 roku sprawczyniami były 3 kobiety. Nieletnich jako sprawców przemocy nie zanotowano.

Tak natomiast przedstawiają się dane z innych placówek:

Liczba ofiar przemocy zgłaszających się po pomoc do **Przychodni Leczenia Uzależnień** nieznacznie rosła, udzielono im adekwatnej ilości porad. Działania edukacyjno-interwencyjne prowadzono w stosunku do odpowiednio 3 i 1 osoby na przestrzeni badanych lat, natomiast liczba podejrzeń o stosowanie przemocy była stabilna i plasowała się na poziomie 7-9 rocznie.

Ośrodek Interwencji Kryzysowej (OIK) prowadzony jest przez Fundację „Żyć Zgodnie” na zlecenie Powiatu Kwidzyńskiego. Świadczy on usługi wsparciowe dla osób doświadczających lub stosujących przemoc, a także zapewnia pomoc psychologa.

Do Ośrodka Interwencji Kryzysowej zgłosiło się odpowiednio 6 i 5 ofiar przemocy w 2018 i 2019 r. Udzielono 20 porad, a z 1 sprawcą przeprowadzono działania interwencyjno-edukacyjne. Jedną osobę podejrzewano o stosowanie przemocy.

Działania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych wyglądały następująco:

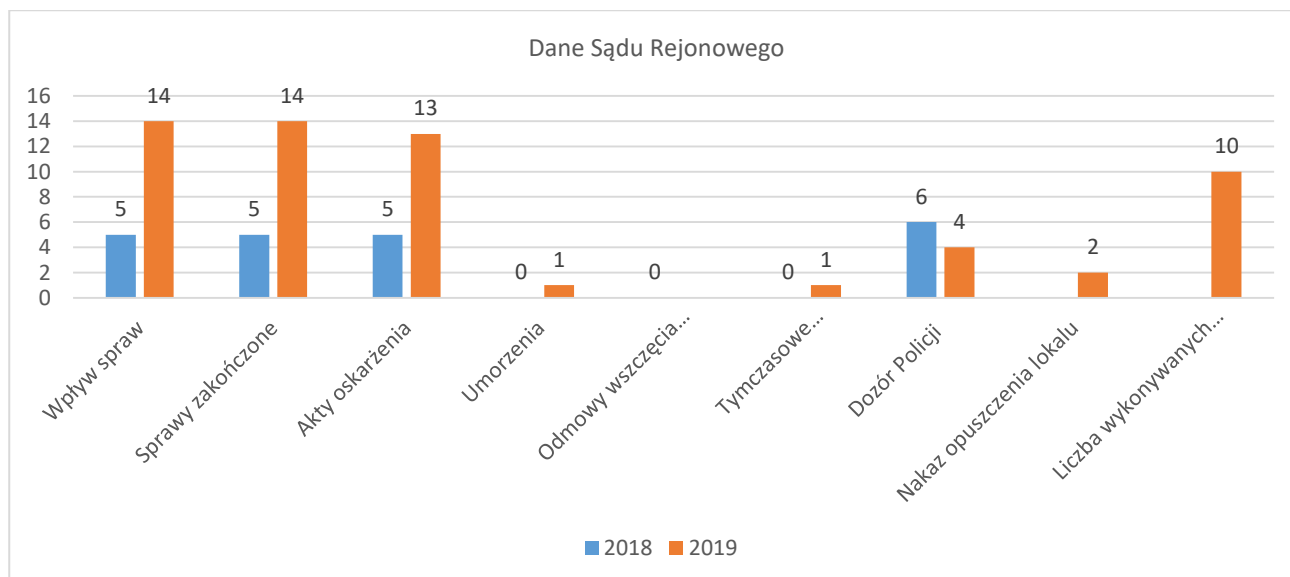
	2018	2019	2020
Liczba osób dotkniętych przemocą w rodzinie, z którymi kontaktowali się członkowie gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych - osoby doznające przemocy	4	6	5
Liczba osób dotkniętych przemocą w rodzinie, z którymi kontaktowali się członkowie gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych - osoby stosujące przemoc w rodzinie:	4	6	5
Działania podejmowane przez gminną komisję wobec członków rodzin, w których dochodzi do przemocy - prowadzenie rozmowy z osobą doznającą przemocy w celu diagnozy jej sytuacji w rodzinie	4	6	5
Działania podejmowane przez gminną komisję wobec członków rodzin, w których dochodzi do przemocy - motywowanie dorosłych ofiar przemocy do zgłaszania się do miejsc specjalistycznej pomocy	4	6	5

Działania Sądu Rejonowego:

	2018	2019
Wpływ spraw	5	14
Sprawy zakończone	5	14
Akty oskarżenia	5	13
Umorzenia	0	1
Odmowy wszczęcia postępowania	0	0
Tymczasowe aresztowanie / zatrzymanie	0	1
Dozór Policji	6	4
Nakaz opuszczenia lokalu	0	2
Liczba wykonywanych dozorów	0	10

W roku 2019 w stosunku do 2018 znacząco wzrosła liczba spraw, spraw zakończonych oraz aktów oskarżenia wobec sprawców przemocy w rodzinie- zanotowano tu nieomal 3-krotny wzrost. Jedno postępowanie zostało umorzone.

O 1/3 spadła liczba zasądzonego środka zapobiegawczego w postaci dozoru Policji, w 2019 prowadzonych jest nadal 10 takich dozorów. W 2019 r. wydano 2 wyroki nakazujące opuszczenie lokalu.

Liczba spraw związanych z przemocą w rodzinie, które wpłynęły do Sądu Rejonowego wzrosła w 2019 r. w stosunku do 2018 r. niemal 3-krotnie, podobnie ma się kwestia ze sprawami zakończonymi oraz wpływającymi aktami oskarżenia. Umorzono jedną sprawę w 2019 r., zanotowano wtedy również jedno zatrzymanie/tymczasowe aresztowanie. Ani razu postępowanie nie zakończyło się z odmową wszczęcia. Nieznacznie spadła liczba przyznawanych dozorów Policji, których w 2019 r. prowadzono 10.

IV.2. BADANIE ANKIETOWE W PLACÓWKACH OŚWIATOWYCH

Szkoły podstawowe również prowadzą liczne działania profilaktyczne, należą do nich m.in. zajęcia świetlicowe oraz pozalekcyjne, terapia pedagogiczna, logopedyczna, organizowanie zespołów korekcyjno-kompensacyjnych. W Szkole Podstawowej w Janowie prowadzony jest też punkt informacyjny dla dzieci i rodziców, prowadzący porady i konsultacje oraz zajmujący się wydawaniem gazetki informacyjnej.

W szkołach prowadzone są też programy profilaktyczne oraz szereg kampanii. Na uwagę zasługują także działania mające na celu rozwijanie kompetencji wychowawczych rodziców uczniów (w postaci konsultacji, warsztatów, prelekcji itp.), jak i podnoszenie kwalifikacji nauczycieli poprzez udział w różnorodnych szkoleniach.

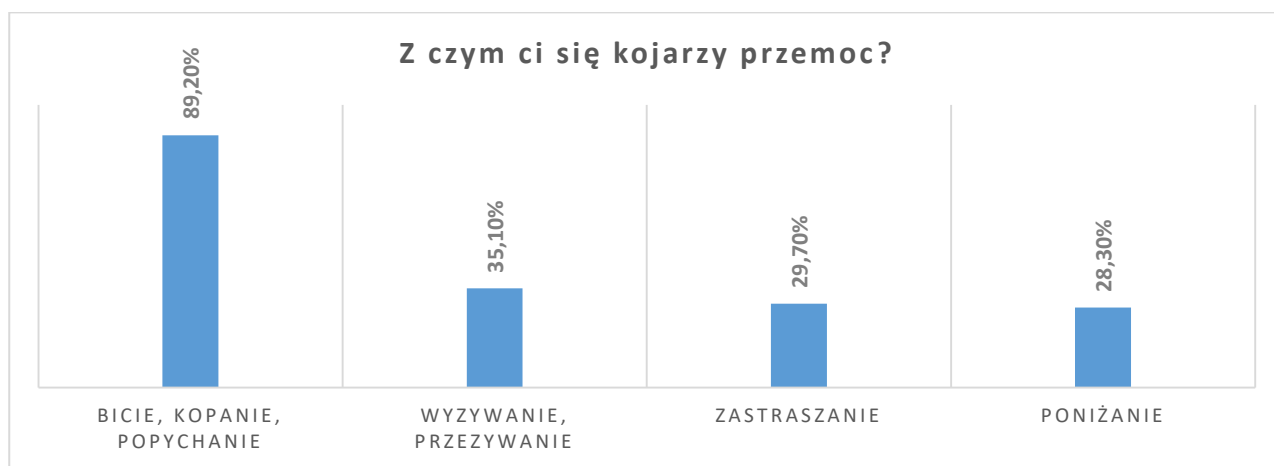
Celem dopełnienia obrazu przemocy w szkołach podstawowych publicznych na terenie Gminy Kwidzyn przeprowadzono badanie ankietowe skierowane do:

- **uczniów**- celem oceny stopnia zagrożenia przemocą (kwestionariusz ankietowy został uczniom rozdany podczas zajęć lekcyjnych, wypełniany był na miejscu);
- **rodziców** uczniów- celem zbadania poziomu wiedzy i przekonań wobec zjawiska przemocy;
- **nauczycieli**- celem oceny wiedzy oraz kwalifikacji do interwencji w przypadku wystąpienia zjawiska przemocy lub zidentyfikowania ofiary przemocy w rodzinie.

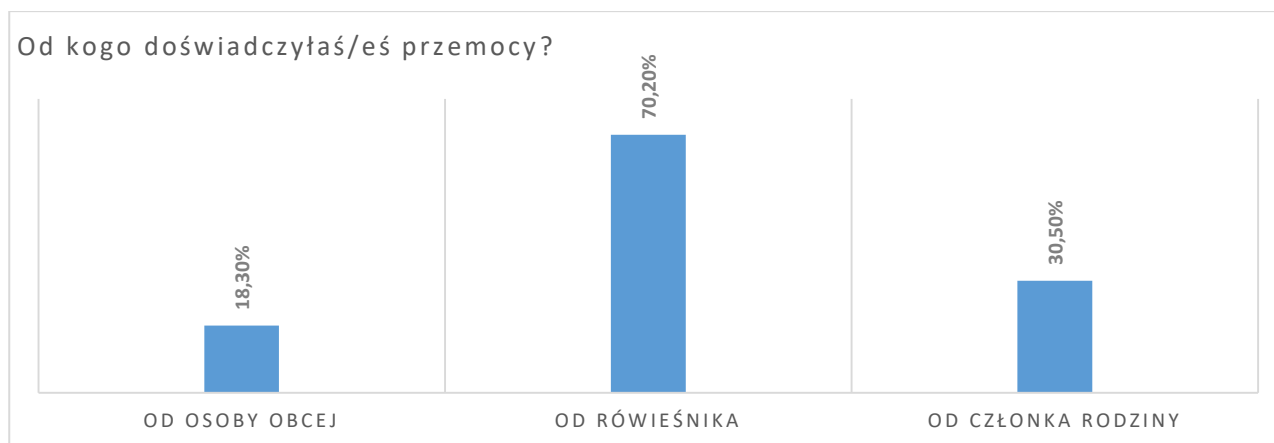
Z ankiety przeprowadzonej w środowisku szkolnym w latach 2018-2019 wynika, że zarówno uczniowie, jak i nauczyciele oraz rodzice uczniów posiadają spory zasób wiedzy na temat zjawiska przemocy, jej rodzajów, a także sposobów reakcji na nią. Pomimo to, szczególnie wśród dzieci i młodzieży, doświadczanie przemocy nadal jest dość częste.

BADANIE ANKIETOWE PRZEPROWADZONE WŚRÓD UCZNIÓW SZKÓŁ PODSTAWOWYCH POŁOŻONYCH NA TERENIE GMINY KWIDZYN

W 2018 r. przebadano próbę wynoszącą 407 uczniów, rozkład pod względem płci był wyrównany (196 dziewcząt i 211 chłopców). Ankieta składała się z 5 pytań. Większość (ok. 90%) uczniów jako formy przemocy definiuje przemoc fizyczną, niewielu z nich (ok. 20-30%) posiada wiedzę na temat przemocy psychicznej.

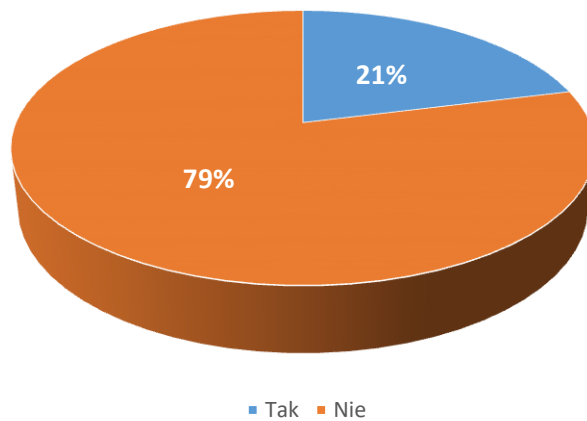

Ok. 1/3 dzieci deklaruje doświadczenie przemocy, w większości od rówieśników, choć ok 30% z nich doświadczyło jej w domu. Liczbę tę należy jednak traktować ostrożnie, gdyż dominuje tu przemoc w przepychankach pomiędzy rodzeństwem.

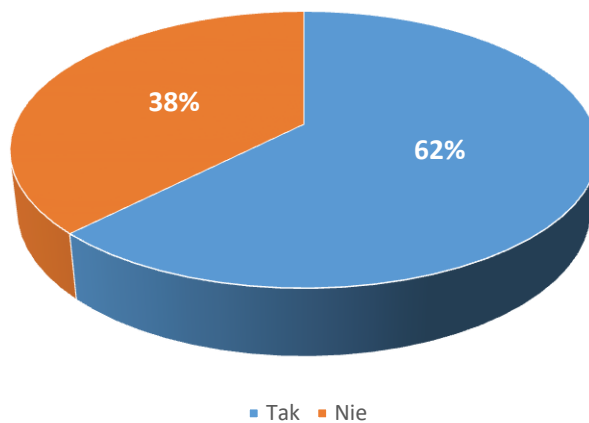

Jedynie ok 20% uczniów stosuje przemoc wobec innych, chociaż aż 60% było jej świadkiem.

Czy zdarza ci się stosować przemoc wobec innych?

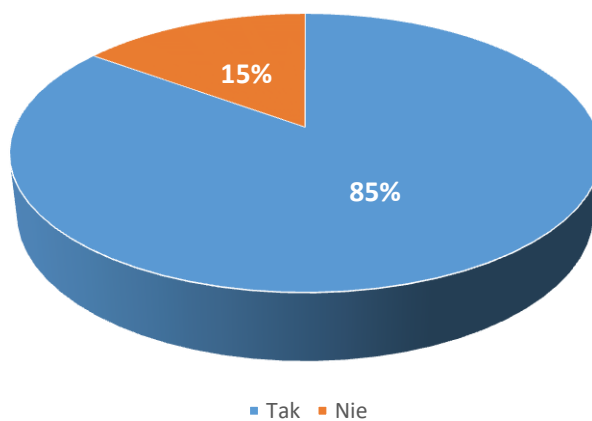
Czy byłeś świadkiem przemocy stosowanej wobec innych?

Młodzież deklaruje kary stosowane przez rodziców, jednak najczęściej jest to ograniczenie dostępu do komputera, telefonu, internetu itp. oraz "szlaban" na wyjścia.

Znacząca większość deklaruje wiedzę na temat miejsc/osób świadczących pomoc ofiarom przemocy, wymieniają tu np. pedagoga szkolnego, nauczycieli, rodziców czy telefony alarmowe.

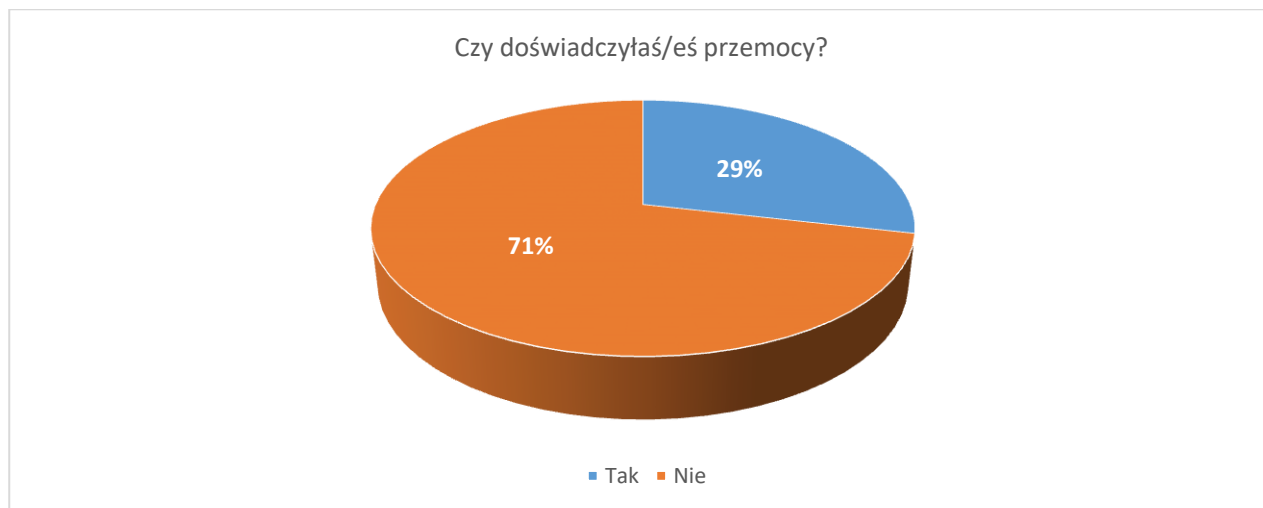
Czy wiesz, gdzie w sytuacji kryzysowej zwrócić się po pomoc?

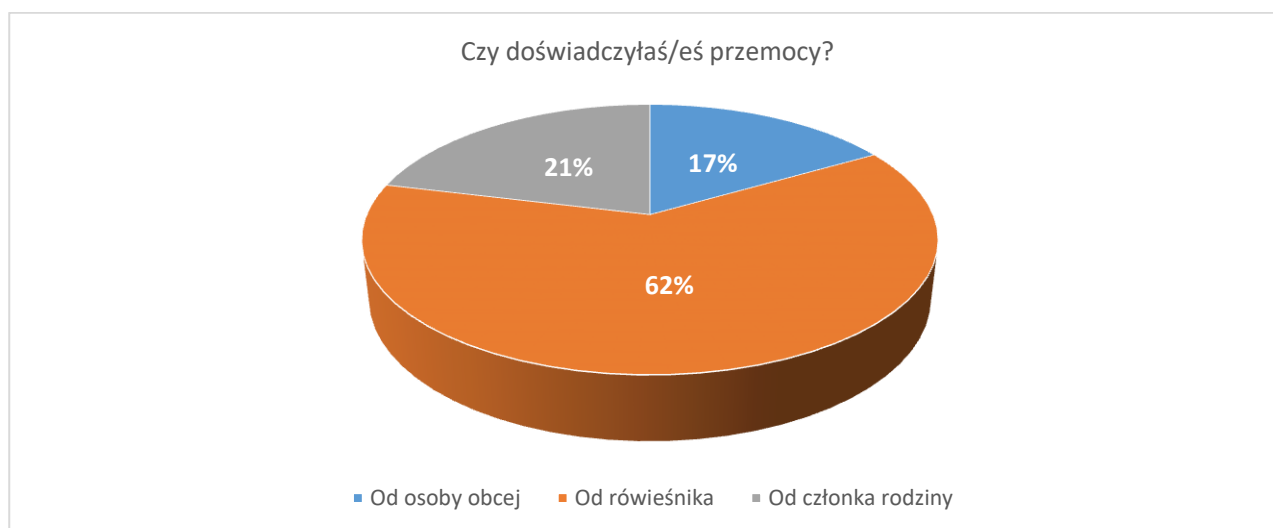
W ankiecie przeprowadzonej wśród uczniów szkół podstawowych w 2019r. udział wzięły 203 osoby, z podobną liczbą dziewczynek i chłopców. Ankiety przeprowadzono w klasach

IV-VIII, a formularz obejmował 5 pytań.

Większość uczniów przemoc kojarzy z jej fizycznymi przejawami, wyzywanie, zastraszanie, upokarzanie uznaje za przejaw przemocy ok 30%. Ok. 30% badanych deklaruje doświadczenie przemocy.

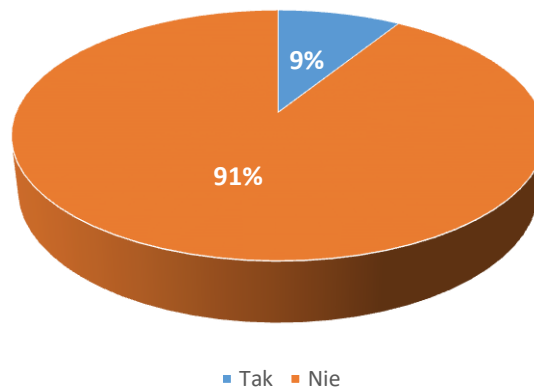

Najczęściej są to zachowania ze strony rówieśników i w szkole. Część dzieci zwraca uwagę na zachowania przemocowe w internecie. To z kolei stanowi poważny problem, głównie z uwagi na złudne poczucie anonimowości, i co za tym idzie, bezkarności takich działań. Młodzież w wieku dojrzewania przejawia też tendencję do modelowania obserwowanych zachowań, by zyskać akceptację czy posłuch w grupie rówieśniczej.

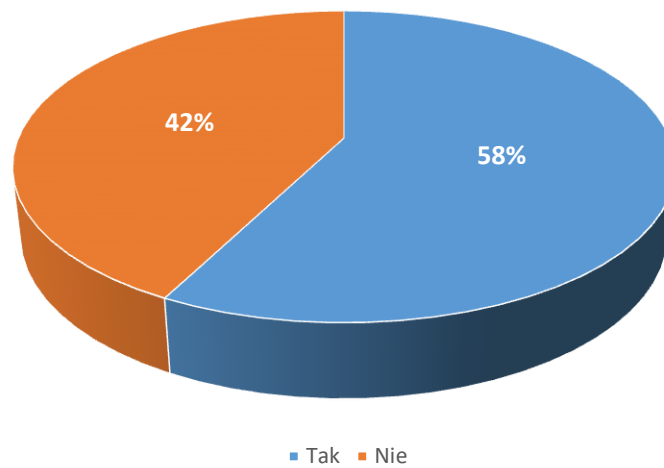
Mniej uczniów w porównaniu do roku poprzedniego deklaruje stosowanie przemocy (10%, w roku 2018 było to ok 20%), najczęściej wobec rówieśników, rodzeństwa i „dla wygłupu”.

Czy zdarza ci się stosować przemoc wobec innych?

Około połowa badanych była świadkami przemocy.

Czy byłeś/eś kiedyś świadkiem przemocy stosowanej wobec innych?

50% dzieci deklaruje stosowanie kar przez rodziców, najczęściej jest to "szlaban" na telefon czy gry. 85% uczniów wie, gdzie zwrócić się po pomoc w przypadku doświadczenia przemocy lub sytuacji kryzysowej (nauczyciele, pedagog, rodzice, osoba dorosła, numer alarmowy)

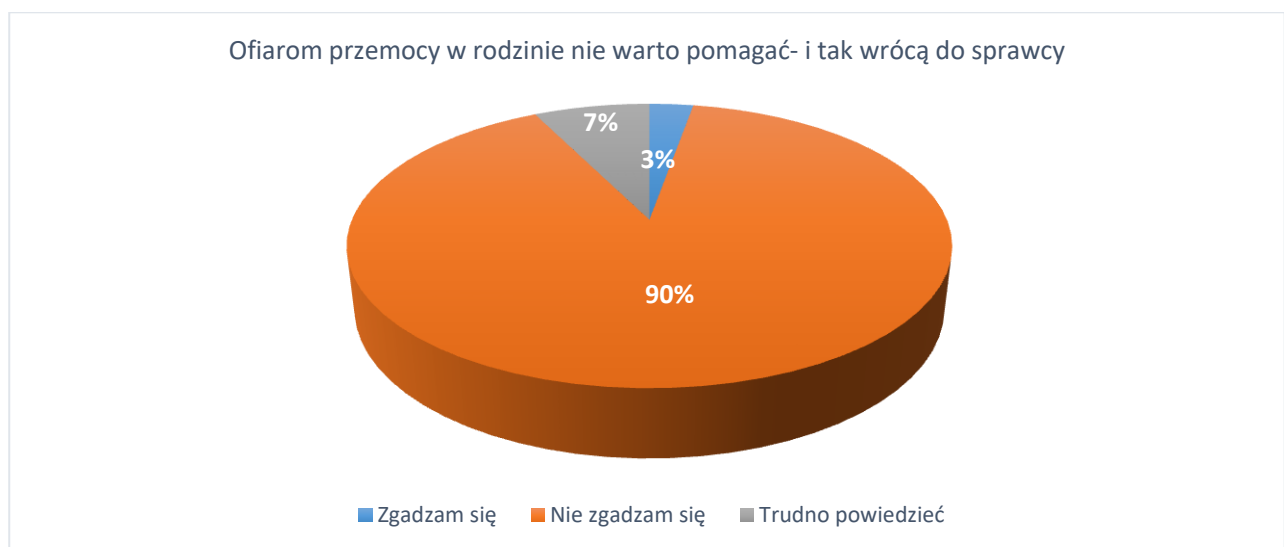
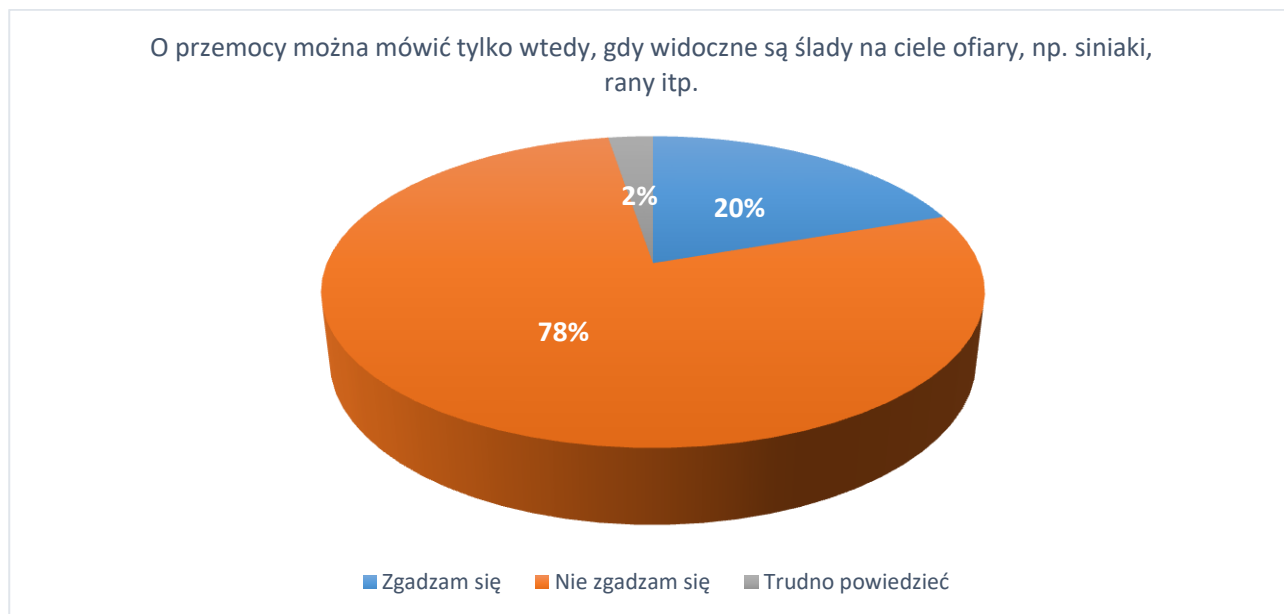
BADANIE ANKIETOWE PRZEPROWADZONE WŚRÓD RODZICÓW UCZNIÓW SZKÓŁ PODSTAWOWYCH POŁOŻONYCH NA TERENIE GMINY KWIDZYN

Ankieta dla rodziców została przeprowadzona na próbie- odpowiednio w 2018- 284 osoby, w 2019-194 osoby, ze znaczącą przewagą kobiet. Badanie obejmowało odpowiedź na 13 pytań

Rozkład odpowiedzi w przypadku **rodziców** przedstawiał się następująco:

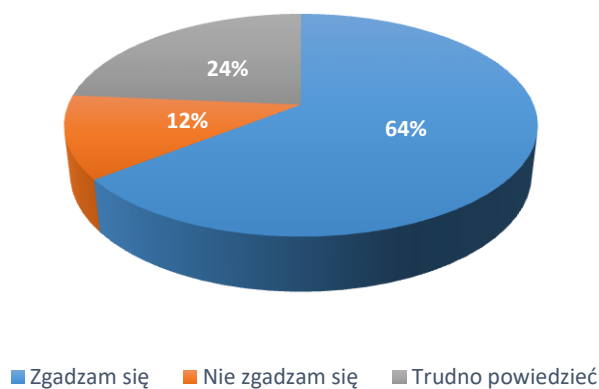
Ankieta dla rodziców	2018			2019		
	N= 284 (K=177, M=27, Nie podano=30) N=194 (K=180, M=14)					
	Tak	Nie	Nie wiem (?)	Tak	Nie	Nie wiem (?)
Zjawisko przemocy w rodzinie dotyczy różnych rodzin, a nie tylko środowisk patologicznych i z marginesu społecznego	85%	7%	8%	88,10%	2,60%	9,30%
O przemoc można mówić tylko wtedy, gdy widoczne są ślady na ciele ofiary, np. siniaki, rany itp.	19,7%	77,7%	2,6%	Brak danych	90,20%	Brak danych
Wiele rodzin dotkniętych przemocą w rodzinie nie otrzymuje potrzebnej im pomocy	61,6%	9,2%	29,2%	71,60%	2,60%	25,80%
Obrażanie dziecka, szarpanie, to normalna rzecz w życiu i rodziny	2,2%	88,3%	9,5%	Brak danych.	95,90%	Brak danych
Istnieją okoliczności, które usprawiedliwiają przemoc w rodzinie wobec dzieci	3,3%	89%	7,7%	Brak danych.	92,80%	Brak danych
Prawo w Polsce w niedostatecznym stopniu chroni ofiary przemocy w rodzinie	64,4%	12%	23,6%	57,20%	6,70%	36,10%
Ofiary przemocy w rodzinie akceptują swoją sytuację	21,2%	41,5%	37,3%	16,50%	22,20%	61,30%
Rodzice mają prawo ukarać swoje dziecko laniem	5%	78,8%	16,2%	1,00%	89,70%	9,30%
Ofiarom przemocy w rodzinie nie warto pomagać- i tak wrócą do sprawcy	2,8%	89,8%	7,4%	2,10%	87,10%	10,80%
Przemoc w rodzinie to wyolbrzymiony problem- kłótnie, rękoczynny zdarzają się w każdym domu	3,2%	85,2%	11,6%	4,10%	86,10%	9,80%
Pogróżki i zastraszanie nie świadczą o przemoc	6,4%	85,2%	8,4%	6,70%	83,00%	10,30%
Szarpanie i popychanie to jeszcze nie są przejawy przemocy w rodzinie	5,7%	84,8%	9,5%	3,60%	82,00%	14,40%
Jeśli ofiara przemocy w rodzinie sama nie poprosi o pomoc, to nikt nie powinien się wtrącać w to, co się dzieje w tym domu	1,8%	89,4%	8,8%	3,10%	82,00%	14,90%

Populacja reprezentatywna była raczej świadoma specyfiki zjawiska przemocy. Większość ankietowanych wiedziała, że przemoc występuje nie tylko w formie fizycznej, pozostawiającej ślady, ale należy do niej również np. szarpanie, popychanie czy obrażanie/groźby.

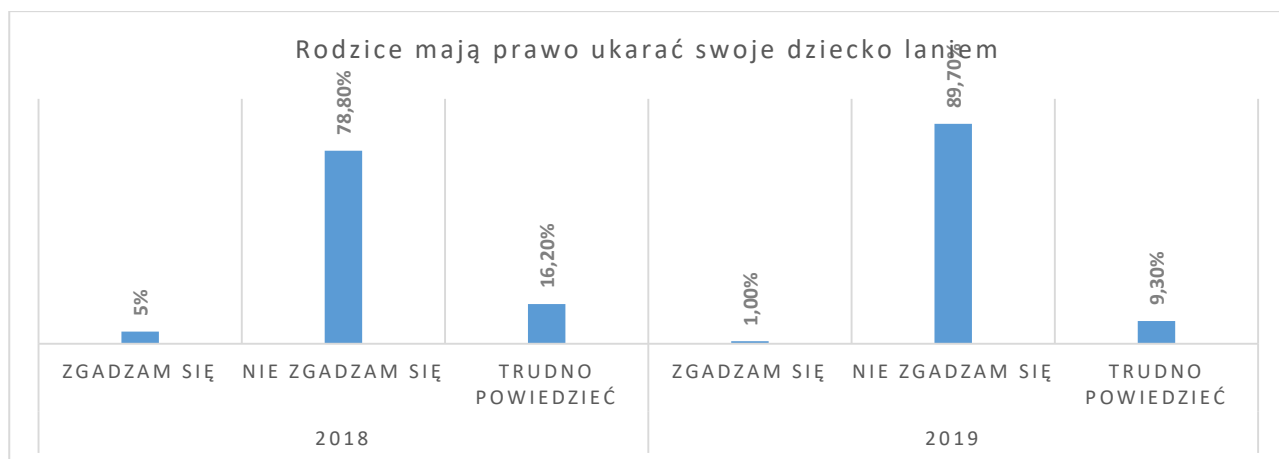
Ok. 1/3 rodziców nie ma wiedzy na temat możliwości prawnych ochrony ofiar przemocy, większość również nie zdaje sobie sprawy z mechanizmów psychologicznych zachodzących wśród ofiar.

Prawo w Polsce w niedostatecznym stopniu chroni ofiary przemocy w rodzinie

Niepokojąco jest natomiast, jak wielu rodziców dopuszcza kary fizyczne, choć na tym polu widać poprawę (w 2018 roku ok. 20%, w 2019 już tylko ok. 10%). Trudno określić, czy wynika to z braku wiedzy, czy też z utrwalonych, często pokoleniowo, wzorców wychowawczych.

Rodzice mają prawo ukarać swoje dziecko laniem

Obszary do poprawy

- wiedza na temat form przemocy,
- wiedza na temat psychologicznych konsekwencji przemocy,
- wiedza na temat sytuacji prawnej ofiar przemocy w Polsce.

BADANIE ANKIETOWE PRZEPROWADZONE WŚRÓD NAUCZYCIELI SZKÓŁ PODSTAWOWYCH POŁOŻONYCH NA TERENIE GMINY KWIDZYN

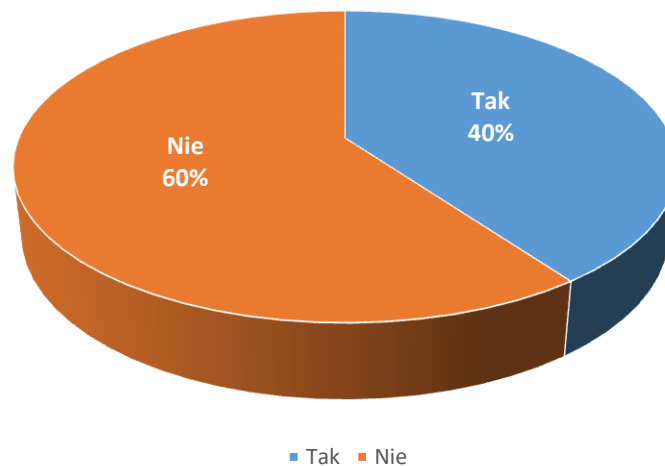
W ankiecie przeprowadzonej w kwidzyńskich szkołach wzięło udział 54 nauczycieli w 2018 roku oraz 78 w roku 2019, wśród ankietowanych przeważają kobiety. Kwestionariusz obejmował 7 pytań.

W przypadku ankiety dla **nauczycieli** rozkład odpowiedzi przedstawiał się następująco:

Ankieta dla nauczycieli	2018		2019		
	N=58, K=54, M=4		N=78, K=65, M=13		
	Tak	Nie	Tak	Nie	Inne
Czy w swojej pracy zawodowej spotkała się pani/pan z dzieckiem-ofiarą przemocy	40%	60%	38,50%	61,50%	0%
Czy wie pani/pan, jakie należy podjąć działania w związku z ww. sytuacją?	98,2%	1,8%	96,20%	0%	3,80% Teoretycznie tak, ale praktycznie nie miałam okazji
Czy czuje się pani/pan kompetentny w podejmowaniu działań dotyczących pomocy ofiarom przemocy w rodzinie?	70,7%	29,3%	62,80%	34,60%	2,6% Nie samodzielnie, ale z pomocą pedagoga szkolnego
Czy wg pani/pana istnieje potrzeba poszerzenia wiedzy nauczycieli na temat przemocy w rodzinie i podejmowania interwencji?	86%	14%	89,70%	9,00%	1,3% Poszerzenia wiedzy tak, podejmowania interwencji-nie zajmują się tym specjalnie powołane do tego instytucje
Czy wg pani/pana istnieją okoliczności, które usprawiedliwiają przemoc w rodzinie wobec dzieci?	0%	100%	0,00%	98,70%	1,3% Nigdy, żadna przemoc wobec dzieci nie powinna mieć swojego usprawiedliwienia
Czy wg pani/pana rodzice mają prawo ukarać swoje dziecko tzw. Kłapsem?	3,4%	96,6%	17,90%	76,9%	5,2% To zależy...
Czy uważa pani/pan, że ofiarom przemocy w rodzinie nie warto pomagać gdyż prawdopodobnie i tak wrócą do sprawcy?	12%	88%	0%	88,50%	11,5% należy pomagać, zawsze warto pomagać itp.

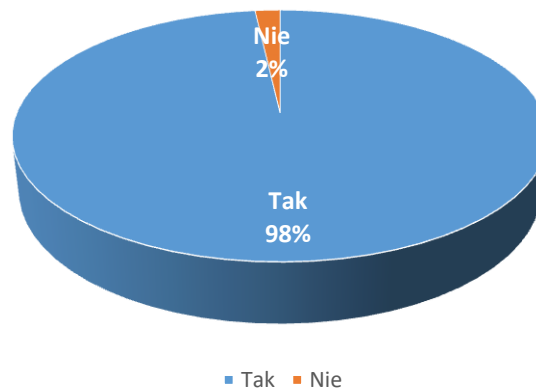
Ok. 40% z nich spotkało się podczas swojej pracy ze zjawiskiem przemocy.

Czy w swojej pracy zawodowej spotkała się pani/pan z dzieckiem-ofiarą przemocy

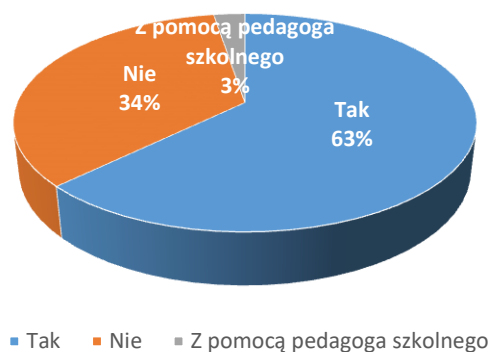
Wg deklaracji wiedza na temat działań, jakie należy podjąć po zidentyfikowaniu zjawiska, jest na bardzo wysokim poziomie- ponad 90%. Tylko jedna osoba w roku 2018 otwarcie przyznała, że ww. wiedzy nie posiada, natomiast w roku 2019 kilka osób wyraziło wątpliwości co do przełożenia wiedzy teoretycznej na praktykę.

Czy wie pani/pan, jakie należy podjąć działania w związku z ww sytuacją?

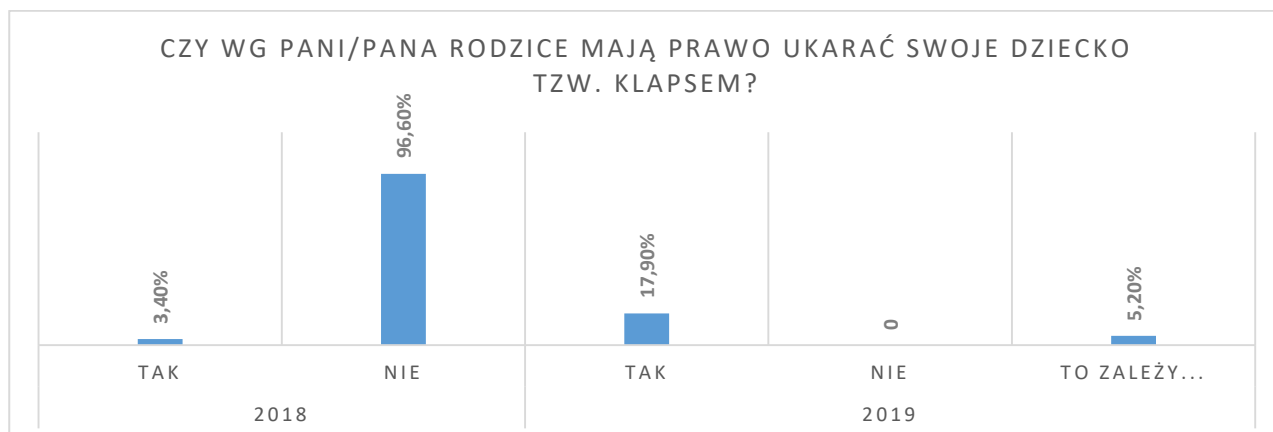

Poczucie kompetencji własnej nauczycieli wobec wystąpienia zjawiska przemocy plasuje się na poziomie ok. 70%, wzrasta ono przy wsparciu psychologa lub pedagoga szkolnego.

Czy czuje się pani/pan kompetentny w podejmowaniu działań dotyczących pomocy ofiarom przemocy w rodzinie?

Większość z nich (ok 85-90%) dostrzega potrzebę poszerzania wiedzy w tym zakresie. Niestety, również w tej grupie kary fizyczne w postaci np. klapsa są dla niektórych osób nadal dopuszczalne.

Jest to deklaracja nieco rozbieżna w zestawieniu z pytaniem o usprawiedliwienie dla przemocy w rodzinie wobec dzieci i świadczy o utrwalonym przekonaniu, że klaps to nie przemoc, ale element dyscyplinujący. Jest to o tyle niebezpieczne, że nauczyciele jako autorytet oraz wsparcie w wychowaniu dzieci, są również wzorem dla rodziców, a ich przyzwolenie na kary fizyczne może w pośredni sposób rzutować na postawy opiekunów dzieci.

Obszary do poprawy:

- edukacja w zakresie form przemocy (klaps to też przemoc),
- edukacja w zakresie konsekwencji psychologicznych stosowania przemocy,
- wprowadzenie lub przypomnienie procedur stosowanych na wypadek zetknięcia się ze zjawiskiem przemocy.

Z danych gminy przekazywanych do **Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych** – wynika, że łączna wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych na działania związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie w roku 2020 była niższa o połowę.

DANE	2019	2020
Środki z tzw. „korkowego” na przeciwdziałanie przemocy w rodzinie	2 500 zł	1 250 zł

WNIOSKI:

Na podstawie przedstawionych badań oraz analizy działań wybranych instytucji można stwierdzić, że:

- zjawisko przemocy kojarzone jest głównie z jej fizycznym aspektem;
- nadal niedostateczna jest wiedza o „klapsach” jako formie przemocy oraz jej konsekwencjach psychologicznych- z tego też wynika wiele mitów; panuje też przyzwolenie na stosowanie tej kary fizycznej;
- przejawy przemocy można zaobserwować nadal stosunkowo często, zwłaszcza pomiędzy dziećmi, które realizują wzorce podpatrzone np. w domu czy u rówieśników;
- niedostateczna jest również wiedza prawna w zakresie konsekwencji karnych groźących za przemoc oraz procedur;
- zadowalająca we wszystkich badanych grupach jest wiedza o miejscach/osobach, do których można udać się po pomoc w sytuacji wystąpienia kryzysu;
- świadomość i wiedza społeczeństwa lokalnego na temat zjawiska przemocy domowej jest nadal niewystarczająca;
- ciągła aktualizacja procedur pozwalających na skoordynowane reagowanie odpowiednich instytucji i służb w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa rodziny na skutek przemocy jest uciążliwa;
- osoby doświadczające przemocy otrzymują nadal niewystarczające wsparcie;
- środki finansowe przeznaczane na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie są nadal zbyt niskie w stosunku do potrzeb;
- wskazane jest dalsze prowadzenie szkoleń w szerokorozumianym obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

V. ANALIZA SWOT ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Określenie mocnych i słabych stron, a także szans i zagrożeń systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie pozwoli na opracowanie potrzeb i oczekiwań do właściwego realizowania Programu, a w szczególności ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> ▪ dobrze przygotowana i stale doskonaląca umiejętności kadra instytucji działających na rzecz rodziny i przeciwdziałania przemocy w rodzinie ▪ organizowanie przez Urząd Gminy szkoleń/spotkań dla osób z instytucji „pomocowych” ▪ wzrost jakości merytorycznej komunikacji pomiędzy instytucjami ▪ rozwój poradnictwa dla osób uwikłanych w przemoc ▪ zatrudnienie psychologa w GOPS ▪ systematyczny wzrost profesjonalizmu osób zajmujących się problemem przeciwdziałania przemocy ▪ liczne programy profilaktyczne realizowane przez szkoły ▪ dostępność usług asystenta rodziny ▪ dysponowanie pomieszczeniami do spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego, Grup Roboczych służącymi do rozmów ze stronami przemocy domowej ▪ włączanie się w kampanie przeciw przemocy w rodzinie ▪ dobra współpraca z instytucjami udzielającymi pomocy osobom uzależnionym i współzależnym tj. z „Klubem Abstynenta” w Kwidzynie, Przychodnią Leczenia Uzależnień w Kwidzynie ▪ sprawnie funkcjonujący gminny system przeciwdziałania przemocy ▪ posiadanie przez Gminę Kwidzyn Gminnej Strategii Rozwiązania Problemów Społecznych na lata 2021 – 2025, uwzględniającej problem przemocy w rodzinie ▪ umiejętność wykorzystania istniejącego potencjału w realizacji zadań z zakresu problematyki przemocy w rodzinie ▪ istnienie podmiotów dysponujących pracownikami pierwszego kontaktu, stanowiących źródło informacji o faktach przemocy w rodzinie (m.in. pracownicy socjalni, dzielnicowi, pedagodzy szkolni) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ niewystarczające upowszechnienie informacji o problemie przemocy w rodzinie w instytucjach działających na rzecz rodzin dotkniętych przemocą ▪ niewystarczająca ilość kampanii informacyjnych, akcji społecznych dotyczących problematyki przemocy w rodzinie ▪ brak na terenie powiatu kwidzyńskiego całodobowego ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy ▪ niewystarczająco rozwinięty system współpracy pomiędzy podmiotami działającymi na rzecz rodzin zagrożonych przemocą (prokuratura, policja, pomoc społeczna, oświata, służba zdrowia) ▪ zbyt niska ilość szkoleń interdyscyplinarnych dla wszystkich instytucji odpowiedzialnych za problem ▪ niewystarczająco drożny system przepływu informacji i właściwej koordynacji działań różnych instytucji i organizacji na rzecz rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie ▪ niskie zainteresowanie programami korekcyjno-edukacyjnymi dla osób stosujących przemoc w rodzinie ▪ zbyt niska świadomość sprawców o konsekwencjach swoich działań ▪ niewystarczająca liczba dzielnicowych na terenie Gminy Kwidzyn ▪ słaby rozwój sieci poradnictwa specjalistycznego spowodowany głównie brakiem środków na zatrudnienie specjalistów pracujących z osobami uwikłanymi w przemoc ▪ brak działań informacyjno-profilaktycznych dotyczących problemu przemocy w rodzinie adresowanych do seniorów, osób niepełnosprawnych i ich opiekunów ▪ brak świetlic socjoterapeutycznych ▪ niewystarczająca ilość oferty pomocowej dla dzieci osób doświadczających przemocy w rodzinie ▪ brak etatów i środków finansowych na realizację części działań z zakresu

<ul style="list-style-type: none"> ▪ dobra lokalizacja gminy Kwidzyn względem zasobów miasta 	<p>przeciwdziałania przemocy</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ niski poziom zrozumienia i niewiedza władz/zwierzchników w zakresie podejmowanych działań z obszaru przeciwdziałania przemocy ▪ niewystarczające zabezpieczenie środków finansowych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej na pomoc osobom doświadczającym przemocy w rodzinie ▪ przekazywanie zadań dla samorządów bez zabezpieczenia finansowego
---	---

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> ▪ rosnąca w społeczeństwie świadomość problemu przemocy, identyfikowania zagrożeń oraz zapobiegania jej ▪ zmiany prawne umożliwiające skuteczniejsze formy niesienia pomocy rodzinom zagrożonym przemocą, a także ułatwiające zgłoszenie występowania problemu przemocy w rodzinie oraz odizolowanie sprawy ▪ procedura „Niebieskie Karty” stosowana przez uprawnione do tego instytucje i służby ▪ współpraca instytucji i podmiotów w ramach działalności Zespołu Interdyscyplinarnego, tworzonego przez ich przedstawicieli ▪ poparcie społeczeństwa wobec działań podejmowanych przez instytucje państwowe na rzecz rodzin zagrożonych/dotkniętych przemocą ▪ rozwój systemu informowania o profilaktyce przemocy w rodzinie oraz wsparcie rodzin nią dotkniętych ▪ liczne akcje edukacyjne, kampanie skierowane ku zwiększaniu świadomości społeczeństwa o przemocę domową ▪ realizacja szeregu programów profilaktycznych, mających na celu wsparcie rodziny dotkniętej przemocą oraz pomoc jej w przezwyciężeniu trudności oraz kryzysów ▪ stałe doskonalenie kompetencji kadry specjalistów wspierających rodziny dotknięte przemocą poprzez liczne, zindywidualizowane szkolenia ▪ ujednoczenie procedur reagowania w sytuacji kryzysowej w placówkach oświatowych ▪ popularyzacja w mediach informacji związanych ze zjawiskiem przemocy w rodzinie i tym samym edukacja społeczeństwa o problemie ▪ zmniejszenie przyzwolenia społecznego na 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ wzrost zjawiska patologii społecznej ▪ problem ubóstwa oraz bezrobocia jako czynnik potencjalnie wzbudzający i eskalujący przemoc ▪ problemy z zażywaniem alkoholu oraz zażywaniem innych substancji psychoaktywnych wśród członków rodzin zagrożonych przemocą w rodzinie ▪ przymusowe leczenie odwykowe o nikomej skuteczności ▪ nowe źródła uzależnień ▪ negatywne wzorce zachowania w sytuacjach kryzysowych, często przekazywane pokoleniowo ▪ bezradność i bierność rodzin w zakresie rozwiązywania problemów, niska świadomość możliwości ich rozwiązania ▪ niewydolność opiekuńczo- wychowawcza wynikająca z braku zdrowych wzorców, nieumiejętności sprawowania bezpiecznej emocjonalnie opieki nad dziećmi oraz niskiego wykształcenia ▪ brak wyzwań dla młodzieży oraz atrakcyjnych, pozytywnych form aktywności ▪ osamotnienie rodzin zagrożonych przemocą oraz brak motywacji do pozyskiwania wsparcia i wyuczona bezradność ▪ stereotypizacja wizerunku osoby doświadczającej przemocy, lęk przed ostracyzmem i wiktyimizacją ▪ zatajanie przez rodziny przejawów przemocy, niechęć do współpracy z instytucjami ▪ częste zmiany ustawodawcze dotyczące zjawiska przemocy w rodzinie ▪ brak gwarancji bezpieczeństwa osób doświadczających przemocy ▪ poczucie bezkarności sprawców przemocy, problemy mieszkaniowe uniemożliwiające skuteczne odizolowanie agresora

stosowanie kar fizycznych i innych przejawów przemocy wobec bliskich

- mała świadomość społeczna na temat instytucji i placówek świadczących pomoc osobom i rodzinom dotkniętym przemocą wynikająca z niedoinformowania

VI. ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2022-2024 skierowany jest do osób doświadczających przemocy, podejrzanych o jej stosowanie, jak również do przedstawicieli instytucji i służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz pomocą jej ofiarom, a także władz samorządowych i społeczności lokalnej Gminy Kwidzyn. Realizowany będzie na terenie Gminy Kwidzyn.

Program realizuje działania z następujących zakresów:

- **profilaktyki**- rozumianej jako promowanie wartości rodzinnych, rozwijanie kompetencji wychowawczych i interpersonalnych/partnerskich oraz kształtowanie społecznie pożądanego postaw, w szczególności bezprzemocowego rozwiązywania konfliktów oraz propagowanie stylu życia pozbawionego przemocy;
- **edukacji**- dzielenie się wiedzy z zakresu problemu przemocy, jego następstw, profilaktyki i prewencji, a także działań korekcyjno-edukacyjnych mających pomóc sprawcom przemocy w rodzinie wykształcenie zdrowego systemu reakcji i postępowania;
- **interwencji**- mającej na celu przerwanie występowania zjawiska przemocy, ochronę ofiar, odizolowanie ich od sprawców oraz zastosowanie wobec tych ostatnich konsekwencji prawnych;
- **wspierania**- zapobiegania izolacji społecznej i stygmatyzacji/wiktyimizacji ofiar przemocy domowej, a także niwelowanie ich poczucia bezradności i osamotnienia w środowisku lokalnym; podnoszenie świadomości osób doznających przemocy w zakresie ich praw i możliwości rozwiązania problemu, a także sytuacji prawnej, dostępu do porad specjalistów, np. konsultacji psychologicznych, pomocy terapeutycznej, prawnej i socjalnej.

Program w perspektywie długofalowej zapewnić ma realizację następujących rezultatów:

- zmiana postaw społecznych wobec przemocy w rodzinie,
- spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie,
- zwiększenie liczby przypadków ujawnionych,
- szybsza i bardziej skuteczna pomoc dla osób doświadczających przemocy,
- podniesienie kompetencji osób udzielających pomocy,
- usprawnienie, udroźnienie procedur realizowanych przez poszczególne instytucje w procesie przeciwdziałania przemocy a w szczególności ratujących zdrowie i życie,
- zwiększenie wśród społeczności lokalnej poczucia sprawiedliwości i nieuchronnej prawnej odpowiedzialności za znęcanie się nad rodziną.

VII. CELE STRATEGICZNE I CELE OPERACYJNE PROGRAMU

CEL GŁÓWNY: Stworzenie zintegrowanego i skutecznego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Gminie Kwidzyn

Obszary działania:

- profilaktyka i edukacja w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- wsparcie dla osób doznających przemocy oraz oddziaływania ukierunkowane na sprawców przemocy,
- usprawnienie działającego systemu wsparcia dla rodzin z problemem przemocy w rodzinie.

I Cel strategiczny: Profilaktyka przemocy w rodzinie poprzez podnoszenie świadomości społecznej i kształtowanie konstruktywnych postaw wobec zjawiska przemocy w rodzinie

Cel operacyjny 1. Prowadzenie działalności informacyjno – edukacyjnej na temat przemocy, celem propagowania wiedzy na jej temat oraz zmiany postaw wobec zjawiska przemocy

Kierunki działań:

1.1 Organizowanie konferencji i seminariów dot. problemu przemocy w rodzinie, obejmujących problematykę przemocy, jej profilaktyki i prewencji oraz sytuacji prawnej ofiar przemocy, szczególnie w zakresie przepisów i procedur, za pośrednictwem mediów oraz mediów społecznościowych

1.2 Realizacja programów profilaktycznych, oddziaływań prewencyjnych adresowanych do rodziców oraz dzieci i młodzieży szkolnej, w szczególności nauka rozpoznawania objawów przemocy, oferty instytucji pomocowych, praw dziecka

1.3 Edukacja rodziców w zakresie prawnych konsekwencji przemocy oraz wychowania bez przemocy, wzmocnień innych niż kary fizyczne

1.4 Psychoporadnictwo na temat radzenia sobie ze złością i agresją, treningi zastępowania gniewu

1.5 Prowadzenie kampanii informacyjno – edukacyjnych mających na celu uwrażliwienie i zwrócenie uwagi na temat przemocy wobec osób szczególnie podatnych na zostanie jej ofiarą, tj. m.in. seniorów i osób niepełnosprawnych

1.6 Prowadzenie działań edukacyjno-profilaktycznych, skierowanych do dzieci, młodzieży, rodziców i opiekunów w placówkach wsparcia dziennego, opiekuńczo-wychowawczych, świetlicach socjoterapeutycznych

1.7 Umieszczanie na stronach internetowych i tablicach ogłoszeniowych informacji o instytucjach udzielających wsparcia dla osób doświadczających przemocy i podejrzanych o stosowanie przemocy

Cel operacyjny 2. Poprawa relacji w rodzinach poprzez zwiększenie kompetencji interpersonalnych, opiekuńczych i wychowawczych rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą

Kierunki działań:

2.1 Opracowywanie i wdrażanie programów profilaktyczno – edukacyjnych adresowanych do dzieci, młodzieży, rodziców dotyczących prawidłowego funkcjonowania członków rodziny w środowisku rodzinnym opartym na miłości, wzajemnym wsparciu i szacunku

2.2 Dofinansowywanie szkolnych programów profilaktycznych dotyczących zapobiegania zjawiskom patologicznym, w tym przemocy w rodzinie skierowanych do dzieci i młodzieży

2.3 Organizowanie warsztatów oraz szkół dla rodziców podnoszących ich kompetencje opiekuńczo – wychowawcze

2.4 Organizowanie warsztatów dla opiekunów osób zależnych nt. uwrażliwiania na problem przemocy i sposobów przeciwdziałania temu zjawisku

2.5 Organizowanie akcji informacyjno-profilaktycznych dotyczących problematyki przemocy w rodzinie adresowanych do seniorów

2.6 Objęcie pracą socjalną rodzin dotkniętych problemem przemocy

2.7 Organizowanie różnych form spędzania wolnego czasu mających na celu kształtowanie właściwych postaw i zachowań

2.8 Utworzenie placówki wsparcia dziennego prowadzonej w formie specjalistycznej

II Cel strategiczny: Zapewnienie kompleksowej pomocy członkom rodzin z problemem przemocy

Cel operacyjny 1. Ochrona osób doświadczających przemocy domowej

Kierunki działań:

1.1 Podejmowanie działań interwencyjnych w związku z podejrzeniem wystąpienia przemocy w rodzinie, np. w ramach procedury „Niebieskie Karty”

1.2 Planowanie działań postinterwencyjnych i pomocy w ramach pracy grup roboczych

1.3 Profesjonalizacja działań w ramach interwencji związanych z odebraniem dziecka i ochrony dziecka w działaniach interwencyjnych

1.4 Wspieranie osób doświadczających przemocy do podjęcia procedur prawnych przeciwko sprawcy przemocy

Cel operacyjny 2. Udostępnienie specjalistycznej pomocy osobom doświadczającym przemocy w rodzinie

Kierunki działań:

2.1 Prowadzenie poradnictwa specjalistycznego w postaci konsultacji m.in. prawnych, socjalnych, psychologicznych

2.2 Prowadzenie kompleksowych działań w stosunku do osób będących ofiarami przemocy ekonomicznej

2.3 Zapewnienie bezpiecznego miejsca osobom doznającym przemocy w rodzinie, w szczególności dzieciom i młodzieży

- 2.4 Zabezpieczenie potrzeb socjalnych rodziny z problemem przemocy
- 2.5 Zapewnienie specjalistycznego wsparcia dla dzieci ze środowisk dotkniętych przemocą
- 2.6 Zapewnienie pomocy specjalistycznej dzieciom i młodzieży wykorzystywanej seksualnie
- 2.7 Prowadzenie działań pomocowych wobec seniorów i innych osób zależnych
- 2.8 Udzielanie informacji o możliwościach działań w sytuacji przemocy i miejscach/instytucjach udzielających pomocy
- 2.9 Prowadzenie grup wsparcia dla osób doświadczających przemocy w rodzinie oraz sesji indywidualnych

Cel operacyjny 3. Stosowanie oddziaływań korekcyjno – edukacyjnych wobec sprawców przemocy.

Kierunki działań:

- 3.1 Prowadzenie programów korekcyjno – edukacyjnych dla sprawców przemocy
- 3.2 Prowadzenie spotkań informacyjno-edukacyjnych dla potencjalnych sprawców przemocy w rodzinie
- 3.3 Prowadzenie rozmów interwencyjno – motywacyjnych z rodzicami i opiekunami stosującymi przemoc wobec dzieci

III Cel strategiczny Profesjonalizacja działań w obszarze profilaktyki, interwencji i pomocy rodzinie z problemem przemocy, w celu budowania spójnego systemu pomagania

Cel operacyjny 1. Diagnozowanie i monitorowanie problemu przemocy w rodzinie

Kierunki działań:

- 1.1 Zbieranie i uaktualnianie informacji na temat rozmiaru problemu przemocy w rodzinie oraz zasobów środowiska lokalnego
- 1.2 Przygotowywanie raportów o przemocy w rodzinie, zasobach środowiska lokalnego oraz potrzebach szkoleniowych

Cel operacyjny 2. Usprawnianie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Kierunki działań:

- 2.1 Aktualizowanie zasad postępowania w udzielaniu kompleksowej pomocy osobom doświadczającym przemocy poprzez bieżące określanie kompetencji poszczególnych uczestników systemu i wypracowanie jasnych strategii ich działań
- 2.2 Opracowanie i ewaluacja standardów postępowania i realizacji „Procedury interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka”, „procedur „Niebieskie Karty””; dbanie o wysokie standardy udzielania pomocy osobom doświadczającym przemocy w rodzinie
- 2.3 Organizowanie i dofinansowywanie specjalistycznych szkoleń i konferencji dla przedstawicieli instytucji i służb współtworzących system m.in. pracowników socjalnych, funkcjonariuszy Policji, nauczycieli, pedagogów i psychologów, kuratorów sądowych, pracowników służby zdrowia, członków GKRPA i Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Kwidzyn
- 2.4 Wymiana informacji i doświadczeń pomiędzy instytucjami i służbami zajmującymi się w gminie przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie
- 2.5 Prowadzenie pracy socjalnej w oparciu o elementy nowych metod i form

I Cel strategiczny: Profilaktyka przemocy w rodzinie poprzez podnoszenie świadomości społecznej i kształtowanie konstruktywnych postaw wobec zjawiska przemocy w rodzinie
WSKAŹNIK: Minimum 15 działań rocznie

Cele operacyjne	Kierunki działań	Podmioty wiodące odpowiedzialne za realizację	Termin realizacji	Wskaźnik	Przewidywane źródła finansowania
<p>1. Prowadzenie działalności informacyjno – edukacyjnej na temat przemocy, celem propagowania wiedzy na jej temat oraz zmiany postaw wobec zjawiska przemocy.</p>	<p>1.1 Organizowanie konferencji i seminariów dot. problemu przemocy w rodzinie, obejmujących problematykę przemocy, jej profilaktyki i prewencji oraz sytuacji prawnej ofiar przemocy, szczególnie w zakresie przepisów i procedur, za pośrednictwem mediów oraz mediów społecznościowych, 1.2 Realizacja programów profilaktycznych, oddziaływań prewencyjnych adresowanych do rodziców oraz dzieci i młodzieży szkolnej, w szczególności nauka rozpoznawania objawów przemocy, oferty instytucji pomocowych, praw dziecka 1.3 Edukacja rodziców w zakresie prawnych konsekwencji przemocy oraz wychowania bez przemocy, wzmocnień innych niż kary fizyczne 1.4 Psychoporadnictwo na temat radzenia sobie ze złością i agresją, treningi zastępowania gniewu 1.5 Prowadzenie kampanii informacyjno – edukacyjnych mających na celu uwrażliwienie i zwrócenie uwagi na temat przemocy wobec osób szczególnie podatnych na zostanie jej ofiarą, tj. m.in. seniorów i osób niepełnosprawnych 1.6 Prowadzenie działań edukacyjno-profilaktycznych, skierowanych do dzieci, młodzieży, rodziców i opiekunów w</p>	<p>-Inspektor ds. społecznych -Zespół Interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn -placówki oświatowe - GOPS -Komenda Powiatowa Policji - Kuratorzy Sądowi</p>	<p>2022 – 2024</p>	<p>-liczba przeprowadzonych kampanii -liczba osób objętych programami profilaktycznymi - liczba spotkań dla rodziców -liczba spotkań organizowanych w placówkach oświatowych -liczba porad psychologicznych</p>	<p>- środki własne -środki z programów zewnętrznych</p>

	<p>placówkach wsparcia dziennego, opiekuńczo-wychowawczych, świetlicach socjoterapeutycznych</p> <p>1.7 Umieszczanie na stronach internetowych i tablicach ogłoszeniowych informacji o instytucjach udzielających wsparcia dla osób doświadczających przemocy i podejrzanych o stosowanie przemocy</p>			-liczba informacji na stronach Gminy Kwidzyn, tablicach ogłoszeń, itp.	
<p>2. Poprawa relacji w rodzinach poprzez zwiększenie kompetencji interpersonalnych, opiekuńczych i wychowawczych rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą.</p>	<p>2.1 Opracowywanie i wdrażanie programów profilaktyczno – edukacyjnych adresowanych do dzieci, młodzieży, rodziców dotyczących prawidłowego funkcjonowania członków rodziny w środowisku rodzinnym opartym na miłości, wzajemnym wsparciu i szacunku</p> <p>2.2 Dofinansowywanie szkolnych programów profilaktycznych dotyczących zapobiegania zjawiskom patologicznym, w tym przemocy w rodzinie skierowanych do dzieci i młodzieży</p> <p>2.3 Organizowanie warsztatów oraz szkół dla rodziców podnoszących ich kompetencje opiekuńczo – wychowawcze</p> <p>2.4 Organizowanie warsztatów dla opiekunów osób zależnych nt. uwrażliwiania na problem przemocy i sposobów przeciwdziałania temu zjawisku</p> <p>2.5 Organizowanie akcji informacyjno-profilaktycznych dotyczących problematyki przemocy w rodzinie adresowanych do seniorów</p> <p>2.6 Objęcie pracą socjalną rodzin dotkniętych problemem przemocy</p> <p>2.7 Organizowanie różnych form spędzania wolnego czasu mających na celu</p>	<p>-Wójt Gminy Kwidzyn</p> <p>-Inspektor ds. społecznych</p> <p>-placówki oświatowe</p> <p>- GOPS</p> <p>- PCPR Kwidzyn</p>	2022 – 2024	<p>-liczba osób objętych działaniami profilaktycznymi</p> <p>- liczba osób/rodzin objętych pracą socjalną</p> <p>-liczba dzieci objętych różnymi formami spędzania czasu wolnego</p> <p>- liczba warsztatów i szkoleń dla rodziców</p> <p>-liczba przeprowadzonych warsztatów</p> <p>- liczba spotkań dla seniorów</p> <p>- liczba inicjatyw</p>	<p>- środki własne</p> <p>-środki z programów zewnętrznych</p>

	kształtowanie właściwych postaw i zachowań 2.8 Utworzenie placówki wsparcia dziennego prowadzonej w formie specjalistycznej				
II Cel strategiczny: Zapewnienie kompleksowej pomocy członkom rodzin z problemem przemocy WSKAŹNIK: Minimum 16 działań rocznie					
1.Ochrona osób doświadczających przemocy domowej	1.1 Podejmowanie działań interwencyjnych w związku z podejrzeniem wystąpienia przemocy w rodzinie, np. w ramach procedury „Niebieskie Karty” 1.2 Planowanie działań postinterwencyjnych i pomocy w ramach pracy grup roboczych 1.3 Profesjonalizacja działań w ramach interwencji związanych z odebraniem dziecka i ochrony dziecka w działaniach interwencyjnych 1.4 Wspieranie osób doświadczających przemocy do podjęcia procedur prawnych przeciwko sprawcy przemocy	-Zespół Interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn - Grupy Robocze - GOPS -Komenda Powiatowa Policji, - OIK Kwidzyn -organizacje pozarządowe	2022 – 2024	-liczba rodzin objętych procedurą „Niebieskie Karty” - liczba powołanych Grup Roboczych -liczba opracowanych procedur/ dokumentacji dotyczących procedury zabezpieczenia dzieci	- środki własne -środki z programów zewnętrznych
2.Udostępnienie specjalistycznej pomocy osobom doświadczających przemocy w rodzinie	2.1Prowadzenie poradnictwa specjalistycznego w postaci konsultacji m.in. prawnych, socjalnych, psychologicznych 2.2 Prowadzenie kompleksowych działań w stosunku do osób będących ofiarami przemocy ekonomicznej 2.3 Zapewnienie bezpiecznego miejsca osobom doznającym przemocy w rodzinie, w szczególności dzieciom i młodzieży 2.4 Zabezpieczenie potrzeb socjalnych rodziny z problemem przemocy 2.5 Zapewnienie specjalistycznego wsparcia dla dzieci ze środowisk dotkniętych przemocą	-Zespół Interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn - Grupy Robocze - OIK Kwidzyn - GOPS - GKRPA - PLU -KPP Kwidzyn -placówki oświatowe, -organizacje pozarządowe	2022 – 2024	-liczba osób objętych poradnictwem specjalistycznym -liczba dzieci objętych specjalistycznym wsparciem -liczba rodzin korzystających z pomocy ze względu na przemoc. -liczba osób, które korzystały z całodobowego schronienia	- środki własne -środki z programów zewnętrznych

	2.6 Zapewnienie pomocy specjalistycznej dzieciom i młodzieży wykorzystywanej seksualnie 2.7 Prowadzenie działań pomocowych wobec seniorów i innych osób zależnych 2.8 Udzielanie informacji o możliwościach działań w sytuacji przemocy i miejscach/instytucjach udzielających pomocy 2.9 Prowadzenie grup wsparcia dla osób doświadczających przemocy w rodzinie oraz sesji indywidualnych				- liczba utworzonych grup wsparcia
3.Stosowanie oddziaływań korekcyjno – edukacyjnych wobec sprawców przemocy	3.1 Prowadzenie programów korekcyjno – edukacyjnych dla sprawców przemocy 3.2 Prowadzenie spotkań informacyjno- edukacyjnych dla potencjalnych sprawców przemocy w rodzinie 3.3 Prowadzenie rozmów interwencyjno – motywacyjnych z rodzicami i opiekunami stosującymi przemoc wobec dzieci	-Przychodnia Leczenia Uzależnień w Kwidzynie - OIK Kwidzyn -placówki oświatowe - PCPR Kwidzyn	2022 – 2024	-liczba zrealizowanych programów, - liczba sprawców biorących udział w programach, -liczba przeprowadzonych spotkań/ rozmów - liczba uczestników rozmów /programów	- środki własne -środki z programów zewnętrznych
III Cel strategiczny Profesjonalizacja działań w obszarze profilaktyki, interwencji i pomocy rodzinie z problemem przemocy, w celu budowania spójnego systemu pomagania WSKAŹNIK: Minimum 6 działań rocznie					
1.Diagnozowanie i monitorowanie problemu przemocy w rodzinie	1.1 Zbieranie i uaktualnianie informacji na temat rozmiaru problemu przemocy w rodzinie oraz zasobów środowiska lokalnego 1.2 Przygotowywanie raportów o przemocy w rodzinie, zasobach środowiska lokalnego oraz potrzebach szkoleniowych	- Inspektor ds. społecznych -Zespół Interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn	2022 – 2024	- liczba raportów -sporządzona diagnoza	- środki własne -środki z programów zewnętrznych
2.Usprawnianie gminnego systemu przeciwdziałania	2.1 Aktualizowanie zasad postępowania w udzielaniu kompleksowej pomocy osobom doznającym przemocy poprzez bieżące	- Inspektor ds. rozwiązywania problemów	2022 – 2024	-liczba spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego	- środki własne -środki z programów

<p>przemocy w rodzinie</p>	<p>określanie kompetencji poszczególnych uczestników systemu i wypracowanie jasnych strategii ich działań 2.2 Opracowanie i ewaluacja standardów postępowania i realizacji „Procedury interwencji w sytuacji krzywdzenia dziecka”, procedur „Niebieskie Karty”; dbanie o wysokie standardy udzielania pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie 2.3 Organizowanie i dofinansowywanie specjalistycznych szkoleń i konferencji dla przedstawicieli instytucji i służb współtworzących system m.in. pracowników socjalnych, funkcjonariuszy Policji, nauczycieli, pedagogów i psychologów, kuratorów sądowych, pracowników służby zdrowia, członków GKRPA i Zespołu Interdyscyplinarnego w Gminie Kwidzyn 2.4 Wymiana informacji i doświadczeń pomiędzy instytucjami i służbami zajmującymi się w gminie przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie 2.5 Prowadzenie pracy socjalnej w oparciu o elementy nowych metod i form</p>	<p>społecznych -Zespół Interdyscyplinarny w Gminie Kwidzyn - GOPS Kwidzyn - GKRPA -Komenda Powiatowa Policji -placówki oświatowe - placówki służby zdrowia - organizacje pozarządowe</p>		<p>w Gminie Kwidzyn -liczba osób objętych szkoleniami - ujednolicone, spójne procedury postępowania -liczba przeprowadzonych szkoleń -liczba instytucji i służb, których przedstawiciele brali udział w szkoleniach -liczba przeprowadzonych superwizji -liczba osób biorących udział w superwizji</p>	<p>zewnętrznych</p>
----------------------------	---	---	--	--	---------------------

VIII. MONITOROWANIE I OCENA REALIZACJI PROGRAMU

Podmioty zaangażowane w realizację Programu obowiązane są do systematycznej sprawozdawczości, o które to dokumenty będzie opierało się monitorowanie i ocena realizacji Programu. Sprawozdania winny zostać złożone nie później niż do **31 stycznia każdego roku** sprawozdawczego do Wójta Gminy Kwidzyn. Rada Gminy do dnia **31 marca każdego roku** winna otrzymać sprawozdanie z dotychczasowej realizacji Programu.

IX. FINANSOWANIE PROGRAMU

Zadania wyszczególnione w Programie realizowane będą w oparciu o budżety jednostek, instytucji oraz organizacji pozarządowych.